

ДИРЕКТИВА 86/298/ЕИО НА СЪВЕТА

от 26 май 1986 година

относно задно монтираните защитни конструкции срещу преобръщане на колесните трактори за селско и горско стопанство с малка колея

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент ²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ³,

като има предвид, че Директива 74/150/ЕИО на Съвета от 4 март 1974 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно типовото одобрение на колесни трактори за селско или горско стопанство ⁴, последно изменена и допълнена с Акта за присъединяване на Испания и Португалия, предвижда, че необходимите разпоредби за прилагане на процедурата за типово одобрение на ЕИО по отношение на отделни части или характеристики на тракторите следва да се определят в специални директиви; като има предвид, че разпоредбите относно защитните конструкции срещу преобръщане и тяхното закрепване към тракторите са определени с Директиви 77/536/ЕИО ⁵ и 79/622/ЕИО ⁶, последно изменени и допълнени с Акта за присъединяване на Испания и Португалия; като има предвид, че тези две директиви обхващат съответно процедурите за динамично и статично изпитване – всяка от които за момента може да се прилага от производителите – и се отнасят за стандартни трактори, т.е. трактори с максимален пътен просвет 1000 мм, с фиксирана или регулируема колея на една от водещите оси, не по-малка от 1150 мм и тегло между 1,5 и 4,5 тона за тракторите, които са предмет на директивата за „динамично изпитване“, и не по-малко от 800 килограма за тракторите, които са предмет на директивата за „статично изпитване“;

като има предвид, че тракторите, които са предмет на настоящата директива, имат максимален пътен просвет 600 мм, минимална колея на двете оси по-малка от 1150 мм и маса по-голяма от 600 килограма; като има предвид, че защитните конструкции срещу преобръщане на тракторите, които се използват за

¹ ОВ. С 123, 9.5.1983 г., стр. 1.

² ОВ. С 307, 14.11.1983 г., стр. 103.

³ ОВ. С 286, 24.10.1983 г., стр. 2.

⁴ ОВ L 84, 28.3.1974 г., стр. 10.

⁵ ОВ L 220, 29.8.1977 г., стр. 1.

⁶ ОВ. L 179, 17.7.1979 г., стр. 1.

специфични дейности, могат да бъдат обект на специфично изискване или изисквания, различни от предвидените в Директиви 77/536/ЕИО и 79/622/ЕИО;

като има предвид, че техническите изисквания, които такива трактори с „малка колея” трябва да удовлетворяват съгласно националните законодателства, наред с другото се отнасят и за защитните конструкции срещу преобръщане и тяхното закрепване към тракторите; като има предвид, че тези изисквания са различни в различните държави-членки; като има предвид, че поради това е необходимо всички държави-членки да приемат еднакви изисквания или в допълнение, или на мястото на съществуващите при тях правила, по-специално, за да може процедурата за типово одобрение на ЕИО, която е предмет на Директива 74/150/ЕИО на Съвета, да се въведе за всички типове трактори;

като има предвид, че настоящата директива обхваща задно монтираните защитни конструкции срещу преобръщане от типа арка, рама или кабина със защитена зона, чиято горна граница се намира на 900 мм над еталонната точка на седалката с оглед осигуряване на достатъчно голямо свободно пространство за предпазване на водача; като има предвид, че по отношение на защитните конструкции с две разположени в пространството пред водача колони ще се приеме друга специална директива;

като има предвид, че наличието на хармонизирана процедура за типово одобрение за компонент по отношение на защитните конструкции срещу преобръщане и тяхното закрепване към тракторите предоставя на всяка държава-членка възможност да проверява съответствието с общите изисквания за конструкция и изпитване и да информира останалите държави-членки за констатациите чрез изпращане на копия от сертификатите за типово одобрение за компонент, които са изготвени за всеки тип защитни конструкции срещу преобръщане и тяхното закрепване към трактора; като има предвид, че нанасянето на знак за типово одобрение на ЕИО за компонент върху всички конструкции, които са изработени в съответствие с одобрения тип, премахва необходимостта от технически проверки на тези конструкции в останалите държави-членки; като има предвид, че на по-късен етап ще се определят общи изисквания за останалите елементи и характеристики на защитните конструкции срещу преобръщане, по-специално за устройствата за предотвратяване на многократно търкаляне при преобръщане на трактора и за предпазване на превозваните в трактора лица;

като има предвид, че основното предназначение на хармонизираните изисквания е да се гарантира безопасността по пътищата и по време на работа из цялата територия на Общността; като има предвид, че поради тази причина е необходимо да се въведе задължение тракторите, които са предмет на настоящата директива, да са оборудвани със защитни конструкции срещу преобръщане;

като има предвид, че сближаването на националните законодателства относно тези трактори предполага взаимно признаване от държавите-членки на извършваните от всяка от тях проверки въз основа на общи изисквания,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се прилага за определените в член 1 от Директива 74/150/ЕИО трактори, които притежават следните характеристики:

- пътен просвет не повече от 600 мм, измерен под най-ниските точки от предната или задната ос, като се предвижда допуск за диференциала,
- фиксирана или регулируема минимална колея на една от двете оси по-малка от 1150 мм; при никакви обстоятелства външният ръб на гумите на другата ос не трябва да излиза извън външния ръб на гумите на оста с минимална колея 1150 мм,
- маса, по-голяма от 600 килограма и съответстваща на теглото на трактора без товар, съгласно определението в точка 2.4 от приложение I към Директива 74/150/ЕИО, включително защитната конструкция срещу преобръщане, монтирана в съответствие с настоящата директива, и гумите с най-големия препоръчан от производителя размер.

Член 2

1. Всяка държава-членка издава типово одобрение на ЕИО за компонент за всеки тип защитна конструкция срещу преобръщане и нейното закрепване към трактора, който отговаря на предвидените в приложения I - IV изисквания за конструкция и изпитване.

2. Държава-членка, която е издала типово одобрение на ЕИО за компонент, предприема необходимите мерки за проверка, доколкото е необходимо, а при нужда в сътрудничество с компетентните органи в останалите държави-членки, дали производствените образци съответстват на одобрения тип. Тази проверка се ограничава до извършването на проверки на място.

Член 3

За всеки тип защитни конструкции срещу преобръщане и тяхното закрепване към трактора, които одобряват в съответствие с член 2, държавите-членки издават на производителя на трактора или защитната конструкция срещу преобръщане, или на негов упълномощен представител, знак за типово одобрение на ЕИО за компонент, съответстващ на показания в приложение VI образец.

Държавите-членки предприемат всички подходящи мерки, за да предотвратят използването на знаци, които могат да внесат объркване между защитните конструкции срещу преобръщане, които са били типово одобрени като компоненти по смисъла на член 2, и други устройства.

Член 4

1. Никоя държава-членка не може да забранява пускането на пазара на защитни конструкции срещу преобръщане или тяхното закрепване към тракторите, за

които те са предназначени на основания, свързани с тяхната конструкция, ако същите са обозначени със знака за типово одобрение на ЕИО за компонент.

2. Независимо от това, държава-членка може да забранява пускането на пазара на защитни конструкции срещу преобръщане, които са обозначени със знак за типово одобрение на ЕИО за компонент, ако същите показват системно несъответствие с одобрения тип.

Въпросната държава-членка незабавно информира останалите държави-членки и Комисията за предприетите мерки, като посочва мотивите за решението си.

Член 5

В срок от един месец компетентните органи на всяка държава-членка изпращат до компетентните органи на останалите държави-членки копие от сертификатите за типово одобрение на ЕИО за компонент пример, за което е посочен в приложение VII, което се изготвя за всеки тип защитна конструкция срещу преобръщане, който държавите-членки одобряват или отказват да одобряват.

Член 6

1. Ако държавата-членка, която е издала типово одобрение на ЕИО за компонент констатира, че определен брой от защитните конструкции срещу преобръщане и тяхното закрепване към тракторите, които са обозначени с един и същ знак за типово одобрение на ЕИО за компонент, не съответстват на одобрения от нея тип, тя предприема необходимите мерки, за да гарантира, че производствените образци съответстват на одобрения тип. Компетентните органи на въпросната държава уведомяват компетентните органи на останалите държави-членки за предприетите мерки, които при необходимост, когато е налице сериозно и повтарящо се несъответствие, могат да прераснат в отнемане на типовото одобрение на ЕИО за компонент. Споменатите органи предприемат същите мерки, ако са информирани от компетентните органи на друга държава-членка за подобно несъответствие с одобрения тип.

2. В срок от един месец компетентните органи на държавите-членки взаимно се информират за всяко отнемане на типово одобрение на ЕИО за компонент и основанията за предприемане на такава мярка.

Член 7

Във всяко взето решение в съответствие с приетите в изпълнение на настоящата директива разпоредби за отказ или отнемане на типово одобрение на ЕИО за компонент по отношение на защитни конструкции срещу преобръщане и тяхното закрепване към тракторите или за забрана за употребата или пускането им на пазара, подробно се посочват мотивите, на които се основава решението. Заинтересованата страна се уведомява за такива решения, а същевременно и за средствата за защита, с които разполага съгласно действащото законодателство в държавите-членки и за допустимите срокове за упражняване на тези средства за защита.

Член 8

Никоя държава-членка не може да отказва да издава типово одобрение на ЕИО или национално типово одобрение за трактор на основания, свързани със защитните конструкции срещу преобръщане или тяхното закрепване към тракторите, ако те са обозначени със знака за типово одобрение на ЕИО за компонент, и ако са спазени определените в приложение VIII изисквания.

Член 9

Никоя държава-членка не може да отказва или забранява продажбата, регистрацията, въвеждането в експлоатация или употребата на който и да е трактор на основания, свързани със защитните конструкции срещу преобръщане или тяхното закрепване към тракторите, ако те са обозначени със знака за типово одобрение на ЕИО за компонент, и ако са спазени определените в приложение VIII изисквания.

Член 10

Настоящата директива не засяга правото на държавите-членки да определят – при надлежно съответствие с Договора – изисквания, които те считат за необходими, за да се гарантира защитата на работниците при употреба на въпросните трактори, при условие че това не означава промяна на защитните конструкции срещу преобръщане по непредвиден в настоящата директива начин.

Член 11

1. Във връзка с типовото одобрение на ЕИО, всеки трактор, за който се отнасят разпоредбите на член 1, трябва да е оборудван със защитна конструкция срещу преобръщане.

2. Когато защитната конструкция не е от типа с две монтирани в пространството пред седалката на водача колони, посочената в параграф 1 конструкция трябва да отговаря на изискванията, предвидени в приложения I - IV към настоящата директива или към Директиви 77/536/ЕИО или 79/622/ЕИО.

Член 12

Всички необходими изменения и допълнения за привеждане на изискванията от приложенията към настоящата директива в съответствие с техническия прогрес, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 13 от Директива 74/150/ЕИО.

Член 13

В срок от 18 месеца от датата на уведомлението за настоящата директива, Съветът, по предложение на Комисията, въз основа на разпоредбите на Договора, приема директива за допълнение на настоящата директива чрез

разпоредби за въвеждане на допълнителни изпитвания на удар в процедурата за динамично изпитване.

Член 14

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите разпоредби за спазване на настоящата директива в срок от 24 месеца от датата на уведомлението за нея⁷. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки гарантират уведомяването на Комисията за текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в обсега на материята, уредена с настоящата директива.

Член 15

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 26 май 1986 година

За Съвета:
Председател
G. BRAKS

⁷ Държавите-членки са уведомени за настоящата директива на 2 юни 1986 г.

СПИСЪК НА ПРИЛОЖЕНИЯТА

ПРИЛОЖЕНИЕ I: Условия за типово одобрение на ЕИО за компонент

ПРИЛОЖЕНИЕ II: Условия за изпитване за якостта на защитните конструкции и тяхното закрепване към тракторите

ПРИЛОЖЕНИЕ III: Изпитвателни процедури

А: Динамични изпитвания

Б. Статични изпитвания

ПРИЛОЖЕНИЕ IV: Фигури

ПРИЛОЖЕНИЕ V: Образец на протокола от изпитванията за типово одобрение на ЕИО за компонент за защитна конструкция по отношение на нейната якост и якостта на закрепването ѝ към трактора

ПРИЛОЖЕНИЕ VI: Знаци

ПРИЛОЖЕНИЕ VII: Образец на сертификата за типово одобрение на ЕИО за компонент

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII: Условия за типово одобрение на ЕИО

ПРИЛОЖЕНИЕ IX: Приложение към сертификата за типово одобрение на ЕИО за тип трактори по отношение на якостта на защитните конструкции и якостта на закрепването им към трактора

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УСЛОВИЯ ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ НА ЕИО ЗА КОМПОНЕНТ

1. ОПРЕДЕЛЕНИЕ

1.1. „Конструкция за предпазване на водача при преобръщане на трактора”, оттук нататък наричана „защитна конструкция”, означава конструкцията на трактор, чието основно предназначение е да предотвратява или ограничава рисковете за водача, произтичащи от преобръщане на трактора в процеса на нормалната му експлоатация.

1.2. Споменатите в точка 1.1 конструкции се характеризират с факта, че в хода на предписаните в приложения II и III изпитвания осигуряват достатъчно свободно пространство за предпазване на водача.

2. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

2.1. Всяка защитна конструкция и нейното закрепване към трактора трябва се проектират и изработват така, че да изпълняват основното си предназначение, посочено в точка 1.1 по-горе.

2.2. Това условие се счита за изпълнено, ако са удовлетворени изискванията в приложения II и III.

3. ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ НА ЕИО ЗА КОМПОНЕНТ

3.1. Заявлението за типово одобрение на ЕИО за компонент по отношение на якостта на защитната конструкция и якостта на закрепването ѝ към трактора се подава от производителя на трактора или от производителя на защитната конструкция, или техни упълномощени представители.

3.2. Заявлението за типово одобрение на ЕИО за компонент се придружава от посочените по-долу документи в три екземпляра и следните данни:

- общ чертеж за разположение, или в обозначен върху чертежа мащаб, или с посочване на основните размери на защитната конструкция. На този чертеж подробно трябва да са посочени монтажните компоненти,
- снимки със страничен изглед и изглед отзад, отразяващи монтажните компоненти,
- кратко описание на защитната конструкция, включително типа на конструкцията, данни за монтирането ѝ върху трактора и, при необходимост, данни за обшивката, начините за достъп и евакуация, данни за вътрешната облицовка и характеристики за предотвратяване на многократно преобръщане и данни за отоплението и вентилацията,
- данни за материалите, които са използвани за изработката на конструктивните елементи, включително закрепващите скоби и фиксиращите болтове (виж приложение V).

3.3. На техническата служба, която отговаря за провеждане на изпитванията за типово одобрение на ЕИО за компонент, се предоставя трактор, който е представителен за типа трактори, за който е предназначена подлежащата на типово одобрение защитна конструкция. Защитната конструкция трябва да е монтирана на трактора.

3.4. Притежателят на типово одобрение на ЕИО за компонент може да поиска разширяване на обхвата му, който да включва на други типове трактори. Компетентният орган, който е издал първоначалното типово одобрение на ЕИО за компонент, разрешава разширяване на обхвата му, ако одобрената защитна конструкция и типът(овете) трактори, за който(ито) е заявено включване в разширения обхват на типовото одобрение, отговарят на следните условия:

- масата на трактора без баластра, съгласно определението в точка 1.4 от приложение II, не надвишава с повече от 5 % използваната при изпитванията еталонна маса,
- междуосието или инерционният момент по отношение на оста на задните колела не са по-големи от еталонното междуосие или еталонния инерционен момент,
- начинът за закрепване и точките на закрепване към трактора са идентични,
- всички компоненти, като калници и капак над двигателя, които могат да осигуряват опора за защитната конструкция, са с идентична якост и идентично местоположение спрямо защитната конструкция,

- критичните размери и местоположението на седалката и воланът за управление на защитната конструкция и местоположението спрямо защитната конструкция на точките, които се считат за високоякостни и които се вземат под внимание с цел извършване на проверка дали свободната зона около водача е защитена, са такива, че свободната зоната около водача продължава да бъде защитена от конструкцията, след като последната е претърпяла деформация вследствие на различните изпитвания.

4. МАРКИРОВКИ

4.1. Върху всяка защитна конструкция, която съответства на одобрения тип се обозначава със следните маркировки:

4.1.1. Търговска марка или наименование.

4.1.2. Знак за типово одобрение на ЕИО в съответствие с образеца в приложение VI.

4.1.3. Сериен номер на защитната конструкция.

4.1.4. Марка и тип(ове) трактор(и), за който(ито) е предназначена защитната конструкция

4.2. Всички тези данни трябва да бъдат нанесени върху малка табела.

4.3. Тези маркировки трябва да са видими, четливи и незаличими.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УСЛОВИЯ ЗА ИЗПИТВАНЕ ЗА ЯКОСТ НА ЗАЩИТНИТЕ КОНСТРУКЦИИ И ТЯХНОТО ЗАКРЕПВАНЕ КЪМ ТРАКТОРИТЕ

1. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

1.1. Цел на изпитванията

Провежданите с помощта на специални стендове изпитвания имат за цел да се симулират такива натоварвания, каквито се упражняват върху защитната конструкция при преобръщане на трактора. Тези изпитвания, които са описани в приложение III, предоставят възможност за провеждане на наблюдения върху якостта на защитната конструкция и приспособленията за нейното закрепване към трактора, както и якостта на всички части от трактора, които предават прилаганото в хода на изпитванията усилие.

1.2. Методи за изпитване

По избор на производителя, изпитванията могат да се провеждат в съответствие с процедурата за динамично изпитване (виж приложения ПА и ПА) или процедурата за статично изпитване (виж приложения ПБ и ПБ).

Двата метода са равностойни.

1.3. Общи правила за подготовка за изпитванията

1.3.1. Защитната конструкция трябва да съответства на спецификациите за серийното производство. Конструкцията се закрепва в съответствие с препоръчания от производителя метод към един от тракторите, за които е предназначена.

За изпитването за якост по метода на статичното изпитване не е необходим напълно окомплектован трактор; независимо от това, защитната конструкция и частите на трактора, към които тя се закрепва, трябва да представляват единна в монтажното отношение система, оттук нататък наричана „агрегат”.

1.3.2. За изпитването за якост тракторът трябва да бъде оборудван с всички серийно произвеждани компоненти, които могат да влияят на якостта на защитната конструкция, или които могат да бъдат необходими за изпитването за якост.

Трябва да се инсталират и компоненти, които могат да създават опасност в защитената зона, за да могат да се проверят с цел да се установи, дали са изпълнени изискванията по точка 3.1 и 3.2.

Трябва да се предоставят или да се отразят на чертежи всички компоненти на трактора или защитната конструкция, включително защитата от неблагоприятни климатични въздействия.

1.3.3. За изпитванията за якост трябва да се отстранят всички демонтиращи се прозорци, врати, панели и неконструктивно обзавеждане, за да не допринасят за укрепването на защитната конструкция.

1.3.4. *Ширина на колеята*

Ширината на колеята се регулира така, че доколкото е възможно защитната конструкция да не упражнява натиск върху гумите в хода на изпитванията за якост. Ако тези изпитвания се провеждат в съответствие с процедурата за статично изпитване, колелата могат да се демонтират.

1.4. Еталонна маса на трактора

Еталонната маса „ m_t ”, която се използва във формулите (виж приложение IIIA и приложение IIIB) за изчисляване на височината на спускане на махалообразния товар, енергиите на натиска и смачкващите сили трябва да е най-малко равна на масата, определена в точка 2.4 от приложение I към Директива 74/150/ЕИО на Съвета (т.е. без масата на „незадължителните” принадлежности, но включваща масата на охлаждащата течност, маслата, горивото, инструментите и водача) плюс масата на защитната конструкция минус 75 килограма. Не са включени „незадължителните” предна или задна тежести, баласта на гумите, инсталираните инструменти, оборудването или различните компоненти със специално предназначение.

2. ИЗПИТВАНИЯ

2.1. Последователност на изпитванията

Последователността на изпитванията, без това да бъде в ущърб на допълнителните динамични и статични изпитвания (приложение IIIA и приложение IIIB), е както следва:

2.1.1. Изпитване на удар (динамични изпитвания) или натоварване (статични изпитвания) в задната част на защитната конструкция (виж точка 1.1 от приложения IIIA и IIIB).

2.1.2. Изпитване на смачкване в задната част (динамични или статични изпитвания) (виж точка 1.4 от приложения IIIA и IIIB).

2.1.3. Изпитване на удар (динамични изпитвания) или натоварване (статични изпитвания) в предната част на защитната конструкция (виж точка 1.2 от приложения IIIA и IIIB).

2.1.4. Изпитване на удар (динамични изпитвания) или натоварване (статични изпитвания) в страничната част на защитната конструкция (виж точка 1.3 от приложения IIIA и IIIB).

2.1.5. Изпитване на смачкване в предната част на защитната конструкция (динамични или статични изпитвания) (виж точка 1.5 от приложения ША и ШБ).

2.2. Общи изисквания

2.2.1. Ако в хода на изпитването се разруши или измести някоя част от защитното оборудване, изпитването се повтаря.

2.2.2. По време на изпитванията не може да се извършва ремонт или регулиране на трактора или защитната конструкция.

2.2.3. В хода на изпитванията лостът на скоростната кутия на трактора се намира в неутрално положение и спирачките са изключени.

2.2.4. Ако тракторът е оборудван със система за окачване между корпуса на трактора и колелата, тя трябва да е блокирана в хода на изпитванията.

2.2.5. Избраната за нанасянето на първия удар страна от задната част на защитната конструкция (при динамични изпитвания) или избраната за прилагане на първата сила на натоварване страна от задната част на защитната конструкция (при статични изпитвания) е тази, която по мнение на отговарящите за изпитванията органи ще доведе до нанасяне на поредица от удари или прилагане на поредица от натоварвания при възможно най-неблагоприятни за защитната конструкция условия. Страничният удар или натоварване и задният удар или натоварване се прилагат от различни страни спрямо надлъжната равнина на симетрия на защитната конструкция. Предният удар или натоварване се прилага от същата страна спрямо надлъжната равнина на симетрия на защитната конструкция, както страничният удар или натоварване.

2.3. Допустими отклонения при измерванията

2.3.1. Линейни размери: ± 3 мм.

С изключение на:

- за деформация на гумите: ± 1 мм,
- за деформация на защитната конструкция по време на хоризонтално натоварване: ± 1 мм,
- за всяко от двете измервания на височината на спускане на махалообразния товар: ± 1 мм.

2.3.2. Маси: ± 1 %.

2.3.3. Сили: ± 2 %.

2.3.4. Ъгли: $\pm 2^\circ$.

3. УСЛОВИЯ ЗА ПРИЕМАНЕ

3.1. Счита се, че представена за типово одобрение на ЕИО за компонент защитна конструкция е удовлетворила изискванията за якост, ако отговаря на следните условия:

3.1.1. След всяко частично изпитване в рамките на динамично изпитване по защитната конструкция не трябва да има пукнатини или разкъсвания, съгласно описанието в точка 3.1 от приложение III А.

Ако в хода на динамично изпитване за определяне на устойчивостта на смачкване се появят недопустими пукнатини или разкъсвания, веднага след изпитването за определяне на устойчивостта на смачкване, в рамките на което е била констатирана появата на съответните пукнатини или разкъсвания, се провежда допълнително изпитване в съответствие с точка 1.6 от приложение III А.

3.1.2. В хода на статично изпитване в момента, в който се достигне необходимата енергия в рамките на всяко от предписаните изпитвания с хоризонтално натоварване или по време на изпитването с претоварване (виж фигури 10а, 10б и 10в в приложение IV), силата трябва да е по-голяма от $0,8 F_{\max}$.

3.1.3. Ако в хода на статично изпитване се появят пукнатини или разкъсвания в резултат на прилагането на силата на смачкване, веднага след изпитването за определяне на устойчивостта на смачкване в рамките, на което е била констатирана появата на съответните пукнатини или разкъсвания, може да се проведе допълнително изпитване в съответствие с точка 1.7 от приложение III Б.

3.1.4. В рамките на изпитването с претоварване се допускат допълнителни пукнатини или разкъсвания и/или нарушаване на защитата, или липса на защита в защитената зона.

3.1.5. В рамките на изпитванията, различни от изпитването с претоварване, нито една от частите на защитната конструкция не трябва да прониква в защитената зона, определена в точка 2 от приложения IIIА и IIIБ.

3.1.6. В рамките на изпитванията, различни от изпитването с претоварване, нито една от частите на защитената зона не трябва да остава извън границите на защитната конструкция, определени в точка 3.2.2 от приложения IIIА и IIIБ.

3.1.7. По време на изпитванията защитната конструкция не трябва да причинява никакво напрежение върху конструкцията на седалката.

3.1.8. Еластичната деформация, измерена в съответствие с точка 3.3 от приложения IIIА и IIIБ, трябва да е по-малко от 250 мм.

3.2. Не трябва да има принадлежности, които създават опасност за водача. Не трябва да има издадени части или принадлежности, които могат да причинят нараняване на водача в случай на преобръщане на трактора, или части или

принадлежности, за които водачът да се заклеши – например заклешване на крак или стъпало – вследствие на деформациите на конструкцията.

4. ПРОТОКОЛ ЗА ИЗПИТВАНЕ

4.1. Протоколът за изпитване се прилага към сертификата за типово одобрение на ЕИО за компонент, посочено в приложение VII. Протоколът трябва да изглежда така, както е показано в приложение V. Протоколът съдържа:

4.1.1. Общо описание на формата и конструкцията на защитната конструкция (при мащаб 1/20 за общите чертежи и 1/25 за подробните чертежи), включително материалите и крепежните елементи, външните размери на трактора, оборудван със защитна конструкция, основните вътрешни размери и данни за средствата за нормално влизане и излизане и напускане на трактора в аварийни ситуации, когато съществуват такива, и по целесъобразност, данни за отоплителната и вентилационната система.

4.1.2. Данни за всички специални характеристики, като например приспособления за предотвратяване на неколкратното преобръщане на трактора.

4.1.3. Кратко описание на вътрешната облицовка.

4.1.4. Описание на типа на монтираното предно стъкло и остъкляване.

4.2. В протокола ясно трябва да се определи тракторът (марка, тип, търговско наименование и др.), който е използван за изпитването, както и другите трактори, за които е предназначена защитната конструкция.

4.3. При разширяване на обхвата на типовото одобрение на ЕИО за компонент с включване на други типове трактори, протоколът за изпитване трябва да съдържа точно позоваване на протокола за първоначалното типово одобрение на ЕИО за компонент, както и точна информация за изискванията, предвидени в точка 3.4 от приложение I.

А. АПАРАТУРА И ОБОРУДВАНЕ ЗА ДИНАМИЧНИ ИЗПИТВАНИЯ

1. МАХАЛООБРАЗЕН ТОВАР

1.1. Махалообразният товар е окачен с помощта на две вериги или метални въжета в осови точки на разстояние не по-малко от 6 метра над земната повърхност. Осигуряват се начини за независимо регулиране на височината на окачването на товара и ъгъла между товара и поддържащите го вериги или метални въжета.

1.2. Масата трябва да е 2000 ± 20 килограма, без масата на веригите или металните въжета, която не трябва да е по-голяма от 100 килограма. Дължината на страните на стената на удара е 680 ± 20 мм (виж приложение IV, фигура 4). Товарът трябва да е инсталиран така, че положението на неговия център на

тежестта да остава постоянно и да съвпада с геометричния център на паралелепипеда.

1.3. Паралелепипедът се съединява със система, която го изтегля назад с помощта на освобождаващ механизъм с мигновено действие, който е проектиран и разположен така, че да предоставя възможност на махалообразния товар да се освобождава, без да се причиняват никакви съществени колебания върху паралелепипеда.

2. ПОДПОРИ ЗА ОКАЧВАНЕ НА МАХАЛООБРАЗНИЯ ТОВАР

Осовите точки за окачване на махалообразния товар трябва да бъдат здраво фиксирани така, че изместването им в която и да е посока да не е повече от 1 % от височината на спускане на махалото.

3. ЗАКРЕПВАНЕ

3.1. Тракторът се закрепва върху земната повърхност с помощта на фиксиращи и натягащи приспособления към релси, здраво закрепени върху устойчива основа. Релсите трябва да бъдат разположени на подходящо разстояние една от друга, за да може закрепването на трактора да съответства на показаното на фигури 5, 6 и 7 от приложение IV. В хода на всяко изпитване колелата на трактора и използваните подпори за осите трябва да лежат върху устойчива основа.

3.2. Тракторът се привързва към релсите с помощта на метално въже със сноп с кръгло напречно сечение, нишкова сърцевина, конструкция 6 x 19 в съответствие с ISO 2408 и номинален диаметър 13 мм. Металните снопове имат гранична якост на скъсване 1 770 МПа.

3.3. Централният шарнир на съчленен трактор се подpira и привързва според спецификата на отделните изпитвания. За изпитването на страничен удар шарнирът трябва да се подпре от противоположната на удара страна. Предните и задните колела могат да не са на една линия, ако това прави по-удобно закрепването на металните въжета.

4. ПОДПОРА И ГРЕДА ЗА КОЛЕЛАТА

4.1. В качеството на подпора за колелата в хода на изпитванията за определяне на устойчивостта на страничен удар (виж фигури 5, 6 и 7 от приложение IV) се използва греда от мека дървесина с квадратно напречно сечение със страна 150 мм.

4.2. В хода на изпитванията за определяне на устойчивостта на страничен удар към земната повърхност се притяга греда от мека дървесина така, че да фиксира джантата на колелото, което е разположено откъм противоположната на удара страна, както е показано на фигура 7 от приложение IV.

5. ПОДПОРИ И ПРИСПОСОБЛЕНИЯ ЗА ПРИВЪРЗВАНЕ НА СЪЧЛЕНЕНИ ТРАКТОРИ

5.1. При съчленените трактори се използват допълнителни подпори и приспособления за привързване.

Те са предназначени да гарантират, че устойчивостта на частта от трактора, върху която е монтирана защитната конструкция, е съизмерима с устойчивостта при несъчленен трактор.

5.2. В приложение III А е посочена конкретна допълнителна информация за изпитванията за определяне на устойчивостта на удар и смачкване.

6. НАЛЯГАНЕ И ДЕФОРМАЦИЯ НА ГУМИТЕ

6.1. Гумите на трактора не трябва да са с течен баласт и трябва да са напompани до предписаните от производителя налягания за тракторите за работа в полеви условия.

6.2. Приспособленията за привързване трябва във всеки конкретен случай да се натягат до степен, при която деформацията на гумите е равна на 12 % от височината на гумите (разстоянието между земната повърхност и най-ниската част от джантата).

7. СТЕНД ЗА ИЗПИТВАНЕ НА СМАЧКВАНЕ

Показаният на фигура 8 от приложение IV изпитвателен стенд трябва да може да упражнява насочено надолу усилие върху защитната конструкция посредством здрава гредка с ширина приблизително 250 мм, свързана с механизма за прилагане на натиска посредством сферични шарнирни съединения. За осите се осигуряват подходящи подпори така, че гумите на трактора да понасят силата на смачкване.

8. ИЗМЕРВАТЕЛНА АПАРАТУРА

8.1. Устройство, съответстващо на показаното на фигура 9 от приложение IV, за измерване на еластичната деформация (разликата между максималната моментна деформация и постоянната деформация).

8.2. Уред за проверка, дали защитната конструкция е проникнала в защитената зона, и дали в хода на изпитването последната е останала в границите на осигуряваната от конструкцията защита (виж точка 3.2.2 от приложение III А).

Б. АПАРАТУРА И ОБОРУДВАНЕ ЗА ДИНАМИЧНИ ИЗПИТВАНИЯ

1. СТАТИЧЕН ИЗПИТВATEЛЕН СТЕНД

1.1. Този изпитвателен стенд трябва да предоставя възможност за упражняване на хоризонтални натоварвания или натиск върху защитната конструкция.

1.2. Трябва да се вземат мерки за гарантиране на равномерното разпределение на натоварването перпендикулярно на посоката на натоварване и по

протежението на гредата с дължина, която кратна на 50 в диапазона между 250 и 700 мм.

Твърдата гредата трябва да бъде с вертикален размер на челната повърхност равен на 150 мм.

Ръбовете на гредата, които са в контакт със защитната конструкция, трябва да бъдат закривени при максимален радиус от 50 мм.

1.3. Опората трябва да може да се регулира за всякакъв ъгъл спрямо посоката на усилието, така че да може да следва ъгловите отклонения на товароносещата повърхност на конструкцията в процеса на деформация на конструкцията.

1.4. Посока на усилието (отклонение по хоризонтала и вертикала)

- в началото на изпитването, при нулево натоварване: $\pm 2^\circ$,
- в хода на изпитването, с натоварване: 10° над и 20° под хоризонталата. Тези отклонения трябва да са сведени до минимум.

1.5. Скоростта на деформация трябва да е малка (по-малко от 5 мм/сек.), така че във всеки момент натоварването да може да се приема за „статично”.

2. АПАРАТУРА ЗА ИЗМЕРВАНЕ НА ПОГЛЪЩАНАТА ОТ ЗАЩИТНАТА КОНСТРУКЦИЯ ЕНЕРГИЯ

2.1. Начертава се кривата, показваща зависимостта между силата и деформацията, от която може да се определи погълнатата от защитната конструкция енергия. Не съществува необходимост от измерване на силата и деформацията в момента, в който се прилага натоварването върху защитната конструкция; „силата” и „деформацията” обаче трябва да се измерват едновременно и сълинейно.

2.2. Изходният момент на измерванията на деформацията трябва да е така избран, че да се отчита само погълнатата от конструкцията енергия и/или деформацията на определени части на трактора. Погълнатата при деформацията и/или приплъзването на закрепването енергия не се взема под внимание.

3. НАЧИНИ ЗА ЗАКРЕПВАНЕ НА ТРАКТОРА ВЪРХУ ЗЕМНАТА ПОВЪРХНОСТ

3.1. Тракторът се закрепва върху земната повърхност с помощта на фиксиращи и натягащи приспособления към релси, които са здраво закрепени върху устойчива основа. Релсите трябва да са разположени на подходящо разстояние една от друга, което дава възможност за качествено привързване на трактора. В хода на всяко изпитване, колелата и използваните подпори за осите трябва да се поддържат от основата.

3.2. Тракторът се закрепва към релсите с помощта на подходящи за целта средства (плочи, клинове, метални въжета, крикове и т.н.), така че да не може да се измести в хода на изпитванията. Удовлетворяването на това изискване се

проверява в процеса на прилагане на натоварванията с помощта на обичайни устройства за измерване на дължина. Ако тракторът се измества, цялото изпитване трябва да се повтори, освен ако системата за измерване на деформацията, използвана при изчертаването на кривата на зависимост между силата и деформацията, е съединена с трактора.

4. СТЕНД ЗА ИЗПИТВАНЕ НА СМАЧКВАНЕ

Показаният на фигура 8 от приложение IV изпитвателен стенд трябва да може да упражнява насочено надолу усилие върху защитната конструкция посредством здрава греда с ширина приблизително 250 мм, свързана с механизма за прилагане на натоварване посредством сферични шарнирни съединения. За осите се осигуряват подходящи подпори, така че гумите на трактора да понасят силата на смачкване.

5. ДРУГА ИЗМЕРВАТЕЛНА АПАРАТУРА

5.1. Устройство, съответстващо на показаното на фигура 9 от приложение IV, за измерване на еластичната деформация (разликата между максималната моментна деформация и постоянната деформация).

5.2. Уред за проверка, дали защитната конструкция е проникнала в защитената зона, и дали в хода на изпитването последната е останала в границите на осигуряваната от конструкцията защита (виж точка 3.2.2 от приложение III Б).

В. ОБОЗНАЧЕНИЯ

m_t (кг) = еталонна маса на трактора, определена в точка 1.4 от приложение II

H (мм) = височина на спускане на махалообразния товар

H' (мм) = височина на спускане на махалообразния товар за допълнително изпитване

L (мм) = еталонно междуосие на трактора

I (кгм²) = еталонен инерционен момент на трактора спрямо осовата линия на задните колела, без да се взема под внимание масата на тези колела

D (мм) = деформация на защитната конструкция в точката на удара (динамични изпитвания) или в точката и на нивото на приложеното натоварване (статични изпитвания)

D' (мм) = деформация на защитната конструкция за изчислената необходима енергия

F (N) = статична сила на натоварване

$F_{\max}$ (N) = максимална статична сила на натоварване, наблюдавана в процеса на натоварване, с изключение на претоварването

F' (N) = сила за изчислената необходима енергия

F-D = графика: сила / деформация

E_{is} (J) = енергия, която трябва да бъде погълната в процеса на странично натоварване

E_{il} (J) = енергия, която трябва да бъде погълната в процеса на надлъжно натоварване

F_v (N) = вертикална сила на смачкване.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ИЗПИТВАТЕЛНА ПРОЦЕДУРА

A. Динамични изпитвания

1. ИЗПИТВАНИЯ НА УДАР И СМАЧКВАНЕ

1.1. Удар в задната част

1.1.1. Тракторът се разполага по такъв начин спрямо махалообразния товар, че товарът да удари защитната конструкция, когато удрящата повърхност на товара и поддържащите вериги или метални въжета са под ъгъл спрямо вертикалната равнина равен на $m/100$ при максимум 20° , освен ако в хода на деформацията, в точката на контакта защитната конструкция образува по-голям ъгъл спрямо вертикалното направление. В този случай челната равнина на удара

на махалото се регулира с помощта на допълнителна опора така, че да стане успоредна на защитната конструкция в точката на удара в момента на максимална деформация, при което поддържащите вериги или метални въжета остават под определения по-горе ъгъл.

Регулира се височината на окачване на махалото и се извършва необходимото, за да се предотврати въртене на махалото около точката на контакт.

Точката на удара представлява онази част от защитната конструкция, която с най-голяма вероятност първа би се ударила в земната повърхност при задно преобръщане на трактора, обикновено това е горният край. Положението на центъра на тежестта на махалото трябва да бъде на една шеста от ширината от горната част на защитната конструкция навътре от вертикалната равнина, успоредна на равнината на симетрия на трактора и допираща се до външния край на горната част на защитната конструкция.

Ако конструкцията е закривена или изпъкваща във въпросната точка, трябва да се добавят клинове, които дават възможност за прилагане на удар върху нея, без това да е свързано с каквото и да е укрепване на конструкцията.

1.1.2. Тракторът се привързва към земната повърхност с помощта на четири метални въжета, по едно във всеки от краищата на двете оси, разположени както е показано на фигура 5 от приложение IV. Предната и задната точка на закрепване са разположени на такова разстояние, че металните въжета да образуват ъгъл по-малък от 30° със земната повърхност. Освен това, задните точки на привързване трябва да са така разположени, че точката на сходимост на двете метални въжета да бъде разположена във вертикалната равнина, в която се движи центърът на тежестта на махалото.

Металните въжета трябва да са така натегнати, че гумите да претърпяват деформациите, посочени в точка 6.2 от приложение II А.

При натегнати въжета застопоряващата греда се поставя пред и плътно до задните колела, след което се фиксира към земната повърхност.

1.1.3. Ако тракторът е съчленен тип, точката на съчленяване трябва да се подпира и от дървен блок с квадратно напречно сечение със страна най-малко 100 мм, който е здраво прикрепен към земната повърхност.

1.1.4. Махалообразният товар се изтегля назад така, че височината на неговия център на тежестта над височината на центъра на тежестта в момента на удара да се получава по една от следните две формули:

$$H = 2,165 \times 10^{-8} m_1 L^2 \text{ or } H = 5,73 \times 10^{-2} L.$$

След това махалото се освобождава, за да нанесе удар върху защитната конструкция.

1.2. Удар в предната част

1.2.1. Тракторът се разполага по такъв начин спрямо махалообразния товар, че товарът да удари защитната конструкция, когато удрящата повърхност на товара и поддържащите вериги или метални въжета са под ъгъл спрямо вертикалната равнина равен на $m/100$ при максимум 20° , освен ако в хода на деформацията, в точката на контакт защитната конструкция не образува по-голям ъгъл спрямо вертикалното направление. В този случай челната равнина на удара на махалото се регулира с помощта на допълнителна опора, така че да стане успоредна на защитната конструкция в точката на удара в момента на максимална деформация, при което поддържащите вериги или метални въжета остават под определения по-горе ъгъл.

Регулира се височината на окачване на махалото и се извършва необходимото, за да се предотврати въртене на махалото около точката на контакт.

Точката на удара представлява онази част от защитната конструкция, която с най-голяма вероятност първа би се ударила в земната повърхност в случай на странично преобръщане на движещия се напред трактор, обикновено това е горният край. Положението на центъра на тежестта на махалото трябва да бъде на една шеста от ширината от горната част на защитната конструкция навътре от вертикалната равнина, успоредна на равнината на симетрия на трактора и допираща се до външния край на горната част на защитната конструкция.

Ако конструкцията е закривена или изпъкваща във въпросната точка, трябва да се добавят клинове, които дават възможност за прилагане на удар върху нея, без това да е свързано с каквото и да е укрепване на конструкцията.

1.2.2. Тракторът се привързва към земната повърхност с помощта на четири метални въжета, по едно във всеки от краищата на двете оси, разположени както е показано на фигура 6 от приложение IV. Предната и задната точка на закрепване са разположени на такова разстояние, че металните въжета да образуват ъгъл по-малък от 30° със земната повърхност. Освен това, задните точки на привързване трябва да бъдат разположени така, че точката на сходимост на двете метални въжета да бъде разположена във вертикалната равнина, в която се движи центърът на тежестта на махалото.

Металните въжета трябва да бъдат натегнати така, че гумите да претърпяват деформациите, посочени в точка 6.2 от приложение II А.

При натегнати въжета застопоряващата греда се поставя пред и плътно до задните колела, след което се фиксира към земната повърхност.

1.2.3. Ако тракторът е съчленен тип, точката на съчленяване трябва да се подпира и от дървен блок с квадратно напречно сечение със страна най-малко 100 мм, който е здраво прикрепен към земната повърхност.

1.2.4. Махалообразният товар се изтегля назад така, че височината на неговия център на тежестта над височината на центъра на тежестта в момента на удара да се получава по една от следните две формули, която се избира в зависимост от еталонната маса на подложените на изпитване трактори:

$H = 25 + 0,07 m_t$ за трактори с еталонна маса по-малко от 2 000 килограма

$H = 125 + 0,02 m_t$ за трактори с еталонна маса повече от 2 000 килограма

След това махалото се освобождава, за да нанесе удар върху защитната конструкция.

1.3. Удар отстрани

1.3.1. Тракторът се разполага по такъв начин спрямо махалообразния товар, че товарът да удари защитната конструкция, когато удрящата повърхност на товара и поддържащите вериги или метални въжета са вертикални, освен ако в хода на деформацията, в точката на контакта защитната конструкция не образува по-голям ъгъл спрямо вертикалното направление. В този случай челната равнина на удара на товара се регулира с помощта на допълнителна опора така, че да стане успоредна на защитната конструкция в точката на удара в момента на максимална деформация, при което поддържащите вериги или метални въжета остават вертикални при удара.

Регулира се височината на окачване на товара и се извършва необходимото, за да се предотврати въртене на товара около точката на контакта.

Точката на удара представлява онази част от защитната конструкция, която с най-голяма вероятност първа би се ударила в земната повърхност в случай на странично преобръщане на трактора, обикновено това е горният край. Освен ако не е сигурно, че друга част от този край първа би се ударила в земната повърхност, точката на удара трябва да бъде в равнината, която е под прав ъгъл спрямо равнината на симетрия, и минава на 200 мм пред еталонната точка на седалката, при което седалката е установена в средно положение на надлъжното си регулиране.

1.3.2. Колелата на трактора откъм страната, върху която се нанася удара, се привързват към земната повърхност с метални въжета, прекарани върху съответните краища на предната и задната ос. Металните въжета се натягат така, че откъм страната, в която се нанася удара да се получат стойностите за деформация на гумите, които са посочени в точка 6.2 от приложение II А.

При натегнати въжета, застопоряващата греда се поставя върху земната повърхност, плътно подпирателна гумите откъм страната, срещуположна на страната, в която се нанася ударът, след което същата се фиксира към земната повърхност. Може да се наложи да се използват две греди или два клина, ако външните повърхности на предната и задната гума не лежат в една и съща вертикална равнина.

След това подпората се разполага така, както е показано на фигура 7 от приложение IV, като джантата на колелото, което се намира откъм противоположната страна на удара, се фиксира в плътно опряно в колелото положение, след което подпората се фиксира в основата.

Дължината на подпората се избира така, че да образува ъгъл $30 \pm 3^\circ$ със земната повърхност, когато е разположена така, че да подpira джантата. Освен това, дължината ѝ трябва да бъде по възможност между 20 и 25 пъти по-голяма от дебелината ѝ, а ширината - между два и три пъти по-голяма от дебелината ѝ. В двата си края подпората трябва да бъде оформена така, както е подробно показано на фигура 7 от приложение IV.

1.3.3. Ако тракторът е съчленен тип, точката на съчленяване трябва да се подpira и с дървен блок с квадратно напречно сечение със страна най-малко 100 мм, който е странично подпрян с приспособление, аналогично на предвиденото приспособление за подпиране на задното колело в точка 1.3.2. След това точката на съчленяване се прикрепва здраво към земната повърхност.

1.3.4. Махалообразният товар се изтегля назад така, че височината на неговия център на тежестта над височината на центъра на тежестта в момента на удара да се получава по една от следните две формули, които се избират, в зависимост от еталонната маса на подложените на изпитванията трактори:

$N = 25 + 0,20 m_t$ за трактори с еталонна маса по-малко от 2 000 килограма

$N = 125 + 0,15 m_t$ за трактори с еталонна маса повече от 2 000 килограма

След това махалото се освобождава, за да нанесе удар върху защитната конструкция.

1.4. Смачкване отзад

Гредата се разполага върху задния(те) най-горен(ни) конструктивен(ни) елемент(и), при което получената от силите на смачкване сила се намира в равнината на симетрия на трактора.

Прилага се сила $F_v = 20 m_t$.

Ако задната част на покривната конструкция на защитната конструкция не може да устои на пълното смачкващо усилие, прилагането на усилието продължава, докато покривната конструкция се деформира така, че да съвпадне с равнината, свързваща горната част на защитната конструкция с онази част от задната част на трактора, която е в състояние да удържи масата на превозното средство в случай на преобръщане.

След това усилието се премахва и тракторът или натоварването се преконфигурират така, че гредата да бъде над онази точка от защитната конструкция, която би поддържала трактора в случай на пълно преобръщане.

След това се прилага сила F_v .

Силата се прилага в продължение на най-малко пет секунди след прекратяване на визуално установимата деформация.

1.5. Смачкване отпред

Гредата се разполага върху предния(те) най-горен(ни) конструктивен(ни) елемент(и), при което получената от силите на смачкване сила се намира в равнината на симетрия на трактора.

Прилага се сила $F_v = 20 \text{ т}$.

Когато предната част на покривната конструкция на защитната конструкция не може да устои на пълната смачкваща сила, прилагането на силата продължава, докато покривната конструкция се деформира така, че да съвпадне с равнината, свързваща горната част на защитната конструкция с онази част от предната част на трактора, която е в състояние да удържи масата на превозното средство в случай на преобръщане.

След това усилието се премахва и тракторът или натоварването се преконфигурират така, че гредата да бъде над онази точка от защитната конструкция, която ще поддържа трактора в случай на пълно преобръщане.

След това се прилага сила F_v .

Силата се прилага в продължение на най-малко пет секунди след прекратяване на визуално установимата деформация.

1.6. Допълнителни изпитвания

Ако в хода на изпитването за определяне на устойчивостта на смачкване се появят пукнатини или разкъсвания, които могат да се считат за съществени, веднага след изпитването, в рамките на което е била констатирана появата на пукнатините и разкъсванията, се провежда второ аналогично изпитване за определяне на устойчивостта на смачкване при големина на силата $1,2 F_v$.

2. ЗАЩИТЕНА ЗОНА

2.1. Защитената зона е показана на фигури 1, 2а, 2б, 2в, 2г и 2д от приложение IV.

Зоната се определя чрез „вертикална еталонна равнина”, която обикновено е надлъжна за трактора и минава през еталонната точка на седалката и средата на волана за управление. При удара равнината трябва да може да се измества хоризонтално заедно със седалката и волана за управление, но да остава перпендикулярна спрямо подовата повърхност на трактора или защитната конструкция, ако последната е подвижно монтирана.

2.2. Зоната се ограничава от следните равнини при положение, че тракторът е разположен върху хоризонтална повърхност и воланът за управление е регулируем, а положението му е регулирано за нормално седящо положение на водача.

2.2.1. Хоризонтална равнина – $A_1B_1B_2A_2$ – 900 мм над еталонната точка на седалката.

2.2.2. Наклонена равнина – $H_1H_2G_2G_1$ – перпендикулярна на вертикалната еталонна равнина и включваща точка на 900 м непосредствено над еталонната точка на седалката и крайната задна точка от облегалката на седалката.

2.2.3. Цилиндрична повърхност – $A_1A_2H_2H_1$ – която е перпендикулярна на еталонната равнина, има радиус 120 мм и е допирателна спрямо равнините, определени в точки 2.2.1 и 2.2.2 по-горе.

2.2.4. Цилиндрична повърхност – $B_1C_1C_2B_2$ – перпендикулярна на еталонната равнина, с радиус 900 мм и продължаваща с 400 мм определената в точка 2.2.1 по-горе равнина, спрямо която е допирателна, следвайки хоризонтална линия на 150 мм пред еталонната точка на седалката.

2.2.5. Наклонена равнина – $C_1D_1D_2C_2$ – перпендикулярна на еталонната равнина, продължаваща определената в точка 2.2.4 по-горе равнина и минаваща през точка на 40 мм от външния ръб на волана за управление.

2.2.6. Вертикална равнина – $D_1K_1E_1E_2K_2D_2$ – перпендикулярна на еталонната равнина и минаваща на 40 мм пред другия ръб на волана за управление.

2.2.7. Хоризонтална равнина – $E_1F_1P_1N_1N_2P_2F_2E_2$ – минаваща през еталонната точка на седалката.

2.2.8. Криволинейна повърхност – $G_1L_1M_1N_1M_2L_2G_2$ – перпендикулярна на еталонната равнина и в контакт със задната част на облегалката на седалката.

2.2.9. Две вертикални равнини – $K_1I_1F_1E_1$ и $K_2I_2F_2E_2$ – успоредни на еталонната равнина, на 250 мм от двете страни на тази равнина и с горно ограничение 300 мм над хоризонталната равнина, минаваща през еталонната точка на седалката.

2.2.10. Две наклонени и успоредни равнини – $A_1B_1C_1D_1K_1I_1L_1G_1H_1$ и $A_2B_2C_2D_2K_2I_2L_2G_2H_2$ – които започват от горния край на определените в точка 2.2.9 по-горе равнини и се присъединяват към хоризонталната определена в точка 2.2.1 по-горе равнина на най-малко 100 мм от еталонната равнина откъм страната на нанасянето на удара.

2.2.11. Две вертикални равнини – $Q_1P_1N_1M_1$ и $Q_2P_2N_2M_2$ – успоредни на еталонната равнина, на 200 мм от двете страни на тази равнина и с горно ограничение 300 мм над хоризонталната равнина, минаваща през еталонната точка на седалката.

2.2.12. Две части – $I_1Q_1P_1F_1$ и $I_2Q_2P_2F_2$ – от вертикалната равнина, перпендикулярна на еталонната равнина и минаваща на 350 мм пред еталонната точка на седалката.

2.2.13. Две части – $I_1Q_1M_1L_1$ и $I_2Q_2M_2L_2$ – от хоризонталната равнина, минаваща на 300 мм над еталонната точка на седалката.

2.3. Положение на седалката и еталонна точка на седалката

2.3.1. *Еталонна точка на седалката*

2.3.1.1. Еталонната точка се определя с помощта на системата, илюстрирана на фигури 3 и 3б от приложение IV. Системата се състои от панел за седалката и два панела за облегалката на седалката. Долният панел от комплекта за облегалката е съчленена в седалищната зона (А) и зоната на кръста (В), при което точката на съчленяване (В) може да се регулира по височина.

2.3.1.2. Еталонната точка се определя като точка от надлъжната равнина на симетрия на седалката, където се пресичат допирателната равнина на долния панел и хоризонталната равнина. Хоризонталната равнина пресича долната повърхност на панела за седалката на 150 мм напред по гореспоменатата тангента.

2.3.1.3. Системата се разполага върху седалката. След това върху системата се прилага сила 550 N в точка на 50 мм пред точката на съчленяване (А), като двете дъски за облегалката трябва да бъдат притиснати леко тангенциално към облегалката.

2.3.1.4. Ако не е възможно да се определят категорични тангенти по отношение на всеки от участъците на облегалката (над и под лумбалната зона), трябва да се извърши следното:

2.3.1.4.1. Когато не може да се определи категорична тангента по отношение на долния участък, долната част от дъските за облегалката се притиска вертикално спрямо облегалката.

2.3.1.4.2. Когато не може да се определи категорична тангента по отношение на горния участък, точката на съчленяване (В) се фиксира на височина 230 мм над долната повърхност на панела за седалката, при което панелът за облегалката става перпендикулярен на панела за седалката. След това двата панела за облегалката се притискат леко към облегалката.

2.3.2. *Положение и регулиране на седалката за определяне на положението на еталонната точка на седалката*

2.3.2.1. Ако положението на седалката е регулируемо, тя трябва да се установи в задно и крайно горно положение.

2.3.2.2. Ако наклонът на облегалката и седалката е регулируем, последните се регулират така, че еталонната точка да се намира в своето задно и крайно горно положение.

2.3.2.3. Ако седалката е оборудвана с окачване, последното трябва да се блокира в средното положение от хода си, освен ако това не противоречи на ясно посочените инструкции на производителя на седалките.

3. ИЗМЕРВАНИЯ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ИЗВЪРШЕНИ

3.1. **Счупвания и пукнатини**

След всяко измерване всички конструктивни елементи, съединения и скрепителни системи се подлагат на визуален оглед за наличие на счупвания или пукнатини, като не се вземат под внимание малките пукнатини в частите с второстепенно значение.

Не се вземат под внимание разкъсванията, причинени от ръбовете на махалообразния товар.

3.2. Защитена зона

3.2.1. В рамките на изпитването се извършва оглед, за да се установи дали има части от защитната конструкция, които са проникнали в определената в точка 2 от настоящото приложение защитена зона около седалката на водача.

3.2.2. Освен това, се извършва оглед, за да се установи, дали има части от защитената зона, които са излезли извън осигурения от конструкцията защитен обхват. В тази връзка се счита, че защитената зона е извън осигурения от защитната конструкция срещу преобръщане обхват, ако има части от нея, които са влезли в контакт с плоска земна повърхност в случай, че тракторът се е преобръщал в посоката, от която е дошъл ударът. За тази цел се допуска, че размерите на предните и задните гуми и величината на колеята са най-малките по спецификация на производителя.

3.3. Еластична деформация (при удар отстрани)

Еластичната деформация се измерва на 900 мм над еталонната точка на седалката във вертикалната равнина, минаваща през точката на удара. За целите на това измерване се използва уредът, показан на фигура 9 от приложение IV.

3.4. Постоянна деформация

Величината на постоянната деформация на защитната конструкция се регистрира след последното изпитване на смачкване. За тази цел преди началото на изпитването се отбелязва положението на основните конструктивни елементи на защитната конструкция спрямо еталонната точка на седалката.

Б. Статични изпитвания

1. ИЗПИТВАНИЯ НА НАТОВАРВАНЕ И СМАЧКВАНЕ

1.1. Натоварване в задната част

1.1.1. Натоварването се прилага хоризонтално във вертикална равнина, успоредна на равнината на симетрия на трактора.

Точката на прилагане на натоварването представлява онази част от защитната конструкция, която с най-голяма вероятност първа би се ударила в земната

повърхност в случай на задно преобръщане на трактора, обикновено това е горният край. Вертикалната равнина, в която лежи прилаганото натоварване, се намира на разстояние една трета от външната ширина на горната част на конструкцията от равнината на симетрия.

Ако конструкцията е закривена или изпъкваща във въпросната точка, трябва да се добавят клинове, които дават възможност за прилагане на натоварване върху нея, без това да е свързано с каквото и да е укрепване на конструкцията.

1.1.2. Определеният в точка 1.3.1 от приложение II агрегат се привързва към земната повърхност, както е описано в точка 3 от приложение II Б.

1.1.3. Погълнатата енергия от защитната конструкция в хода на изпитването трябва да бъде най-малко:

$$E_{II} = 2,165 \times 10^{-7} m_t L^2 \text{ or } E_{II} = 0,574 \times L.$$

1.2. Натоварване в предната част

1.2.1. Натоварването се прилага хоризонтално във вертикална равнина, успоредна на равнината на симетрия на трактора.

Точката на прилагане на натоварването представлява онази част от защитната конструкция, която с най-голяма вероятност първа би се ударила в земната повърхност в случай на странично преобръщане на движещия се напред трактор, т.е. обикновено това е горният край. Точката на натоварване трябва да е на разстояние една шеста от ширината от горната част на защитната конструкция навътре от вертикалната равнина, успоредна на равнината на симетрия на трактора и допираща се до външния край на горната част на защитната конструкция.

Ако конструкцията е закривена или изпъкваща във въпросната точка, трябва да се добавят клинове, които дават възможност за прилагане на натоварване върху нея, без това да е свързано с каквото и да е укрепване на конструкцията.

1.2.2. Определеният в точка 1.3.1 от приложение II агрегат се привързва към земната повърхност както е описано в точка 3 от приложение II Б.

1.2.3. Погълнатата енергия от защитната конструкция в хода на изпитването трябва да бъде най-малко:

$$E_{II} = 500 + 0,5 m_t$$

1.3. Натоварване отстрани

1.3.1. Страничният натиск се прилага хоризонтално във вертикална равнина, перпендикулярна на равнината на симетрия на трактора и минаваща на 200 мм

пред еталонната точка на седалката, при което седалката се намира в средното положение от хода на надлъжното си регулиране. Точката на прилагане на натоварването представлява онази част от защитната конструкция, която с най-голяма вероятност първа би се ударила в земната повърхност в случай на странично преобръщане, обикновено това е горният край.

1.3.2. Определеният в точка 1.3.1 от приложение II агрегат се привързва към земната повърхност, както е описано в точка 3 от приложение II Б.

1.3.3. Погълнатата енергия от защитната конструкция в хода на изпитването трябва да бъде най-малко:

$$E_{is} = 1,75 m_t$$

1.4. Смачкване отзад

Всички условия са идентични на посочените в точка 1.4 от приложение III А.

1.5. Смачкване отпред

Всички условия са идентични на посочените в точка 1.5 от приложение III А.

1.6. Изпитване с претоварване

1.6.1. Ако силата намалява с повече от 3 % в рамките на последните 5 % от деформацията, достигната при поглъщането на необходимата енергия от конструкцията (виж фигура 10б от приложение IV), се провежда изпитване с претоварване.

1.6.2. Изпитването с претоварване предвижда постепенно увеличаване на хоризонталното натоварване при стъпка 5 % от първоначалната необходима енергия до максимум 20 % от добавената енергия (виж фигура 10в от приложение IV).

1.6.2.1. Резултатите от изпитването с претоварване са удовлетворителни, ако след всяко увеличаване съответно с 5 %, 10 % и 15 % на необходимата енергия, силата намалява с по-малко от 3 % при стъпка 5 % и остава по-голяма от $0,8 F_{\max}$.

1.6.2.2. Резултатите от изпитването с претоварване са удовлетворителни, ако след като конструкцията е погълнала 20 % от добавената енергия, силата е по-голяма от $0,8 F_{\max}$.

1.6.2.3. По време на изпитването с претоварване се допускат допълнителни пукнатини или разкъсвания и/или нарушаване на защитата, или липса на защита в зоната около водача в резултат на еластична деформация. След снемането на натоварването, обаче, конструкцията не трябва да прониква в зоната около водача, която трябва да е напълно защитена.

1.7. Изпитване на смачкване

Ако в хода на изпитването на смачкване се появят пукнатини или разкъсвания, които могат да се считат за съществени, веднага след изпитването, в рамките на което е била констатирана появата на пукнатините и разкъсванията, се провежда второ аналогично изпитване на смачкване при големина на силата $1,2 F_v$.

2. ЗАЩИТЕНА ЗОНА

Защитената зона съответства на защитената зона, описана в точка 2 от приложение III А по-горе, с тази разлика, че в последния ред от точка 2.2.10 думата „удар” се заменя с думата „натоварване”.

3. ИЗМЕРВАНИЯ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ИЗВЪРШЕНИ

3.1. Счупвания и пукнатини

След всяко измерване всички конструктивни елементи, съединения и скрепителни системи се подлагат на визуален оглед за наличие на счупвания или пукнатини, като не се вземат под внимание малките пукнатини в частите с второстепенно значение.

3.2. Защитена зона

3.2.1. В рамките на всяко изпитване се извършва оглед, за да се установи, дали има части от защитната конструкция, които да са проникнали в защитената зона, определена в точка 2 по-горе.

3.2.2. Освен това, се извършва оглед, за да се установи, дали има части от защитената зона, които да са излезли извън осигурения от конструкцията защитен обхват. В тази връзка се счита, че защитената зона е извън осигурения от защитната конструкция срещу преобръщане обхват, ако има части от нея, които са влезли в контакт с плоска земна повърхност в случай, че тракторът се е преобръщнал в посоката, от която е дошъл ударът. За тази цел се допуска, че размерите на предните и задните гуми и величината на колеята са най-малките по спецификация на производителя.

3.3. Еластична деформация (при натиск отстрани)

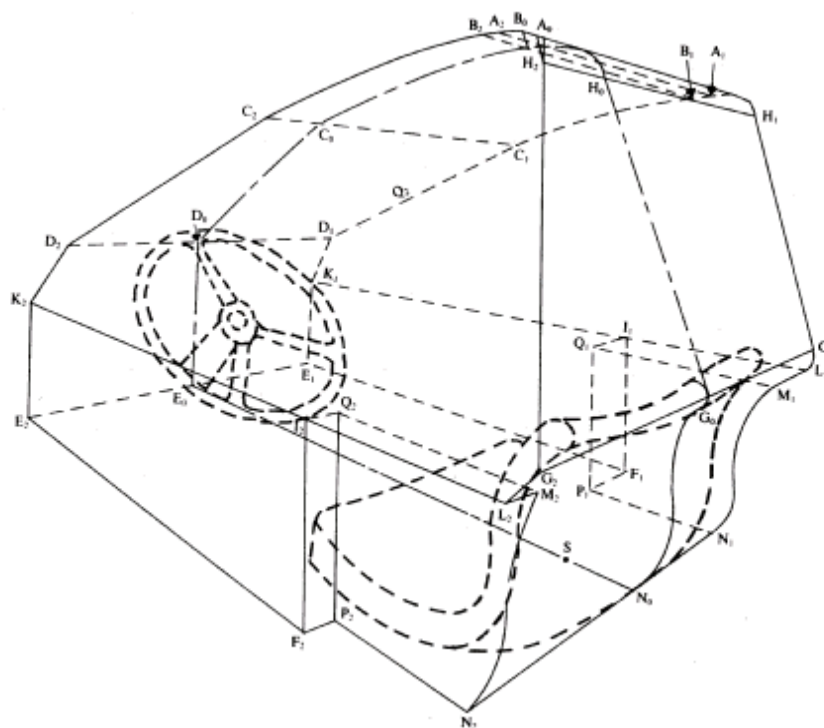
Еластичната деформация се измерва на 900 мм над еталонната точка във вертикалната равнина, минаваща през точката на натоварване. За целите на това измерване се използва уредът, показан на фигура 9 от приложение IV.

3.4. Постоянна деформация

Величината на постоянната деформация на защитната конструкция се регистрира след края на изпитванията. За тази цел, преди началото на изпитванията се отбелязва положението на основните конструктивни елементи на защитната конструкция спрямо еталонната точка на седалката.

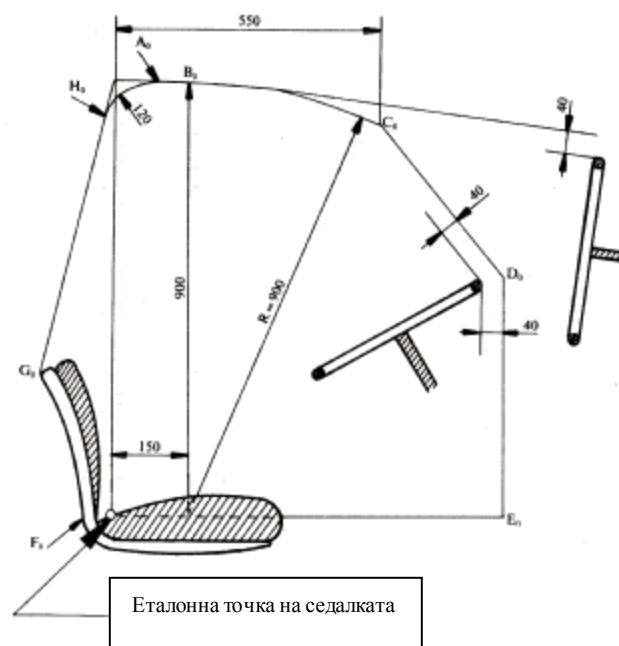
ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ФИГУРИ

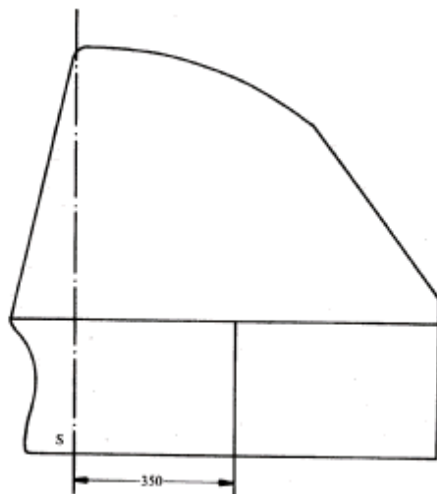
Фигура 1

Защитена зона – $\frac{3}{4}$ изглед в перспектива отзад

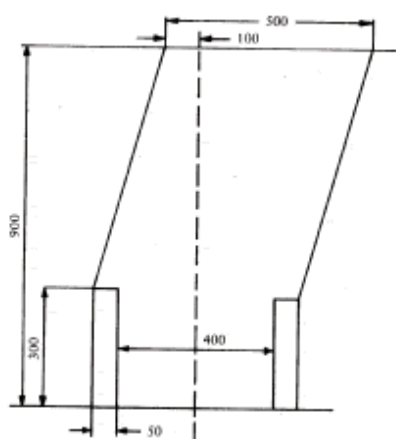

Фигура 2а

Защитена зона – напречен разрез през еталонната равнина

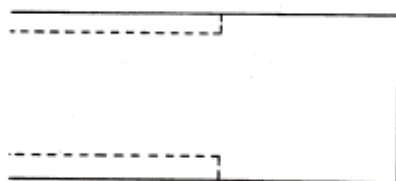

Фигура 2б
Защитена зона – страничен изглед

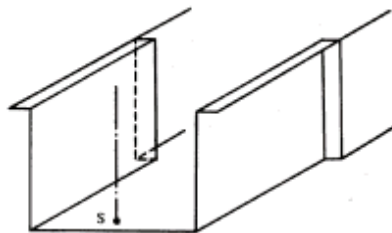

Фигура 2в
Защитена зона – изглед отзад

ЗАЩИТЕНА ЗОНА

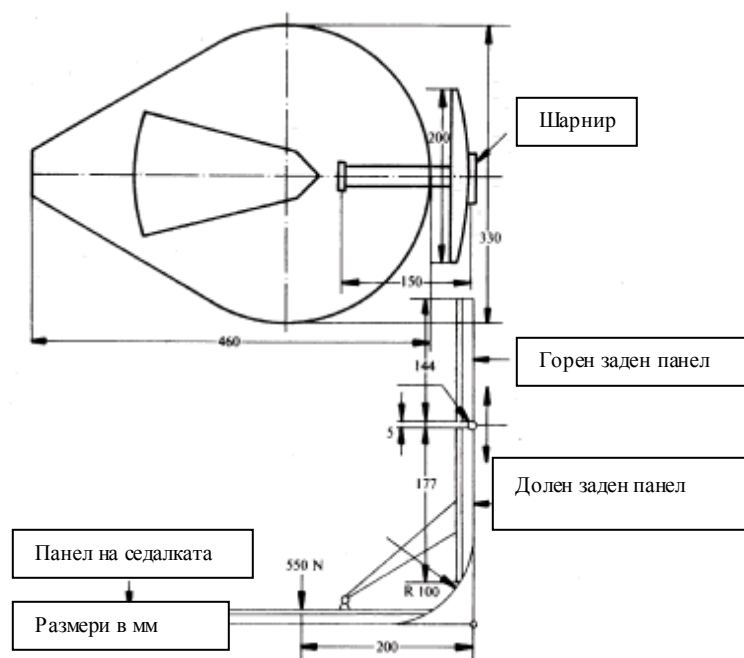

Фигура 2г
Защитена зона – изглед отгоре

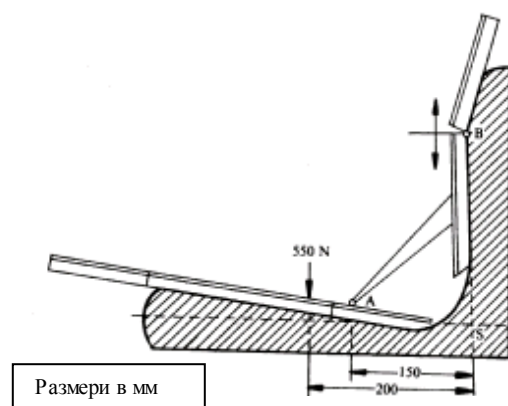
Фигура 2д

Долна част на защитената зона – $\frac{3}{4}$ изглед отзад

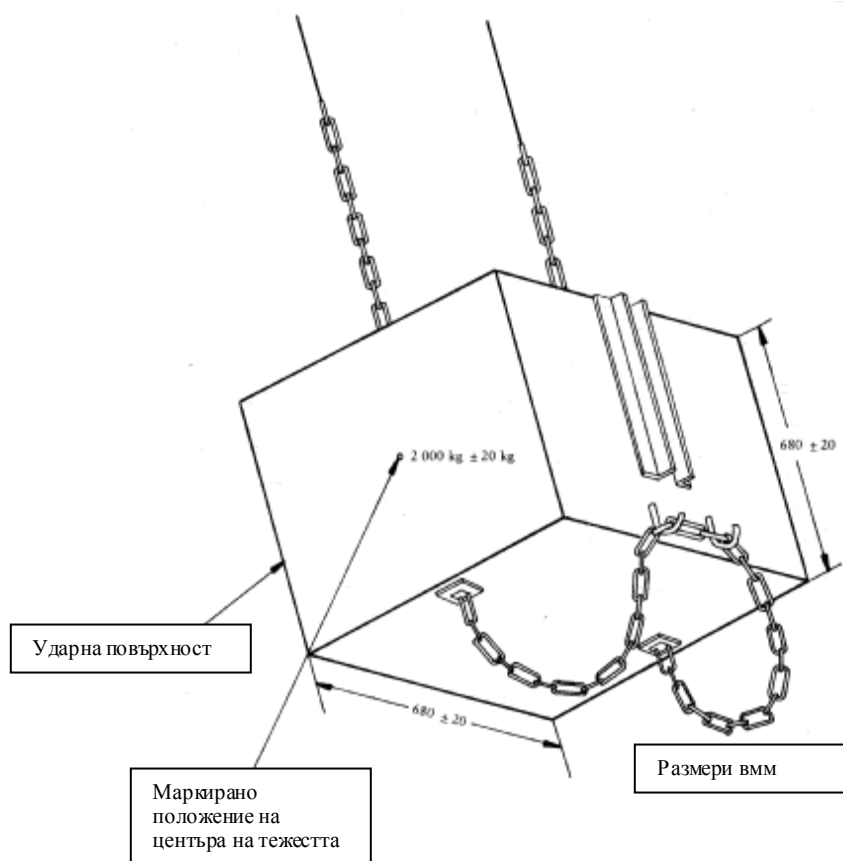
Фигура 3а

Система за определяне на положението на еталонната точка на седалката

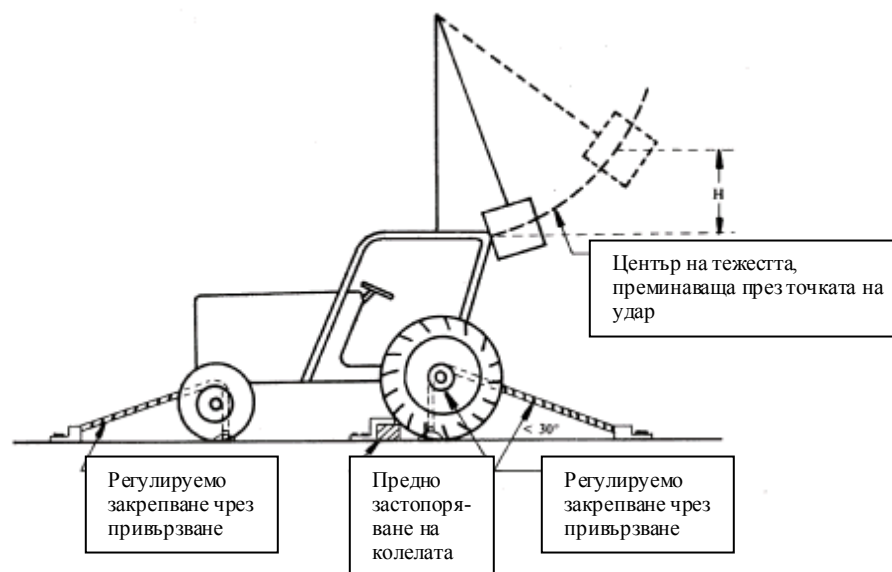
Фигура 3б

Метод за определяне на положението на еталонната точка на седалката

Фигура 4

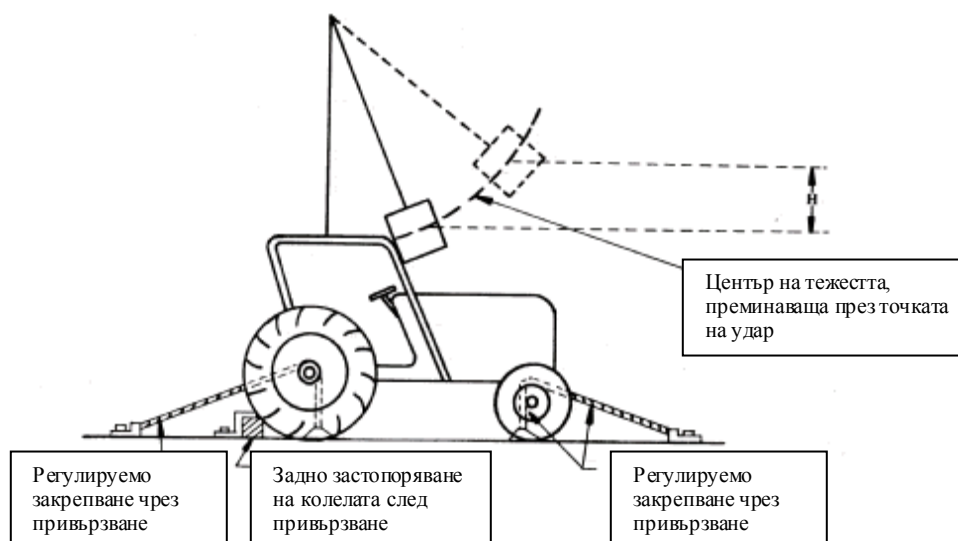
Махалообразен товар и използваните за неговото окачване вериги или метални въжета

Фигура 5
Удар в задната част

Забележка:

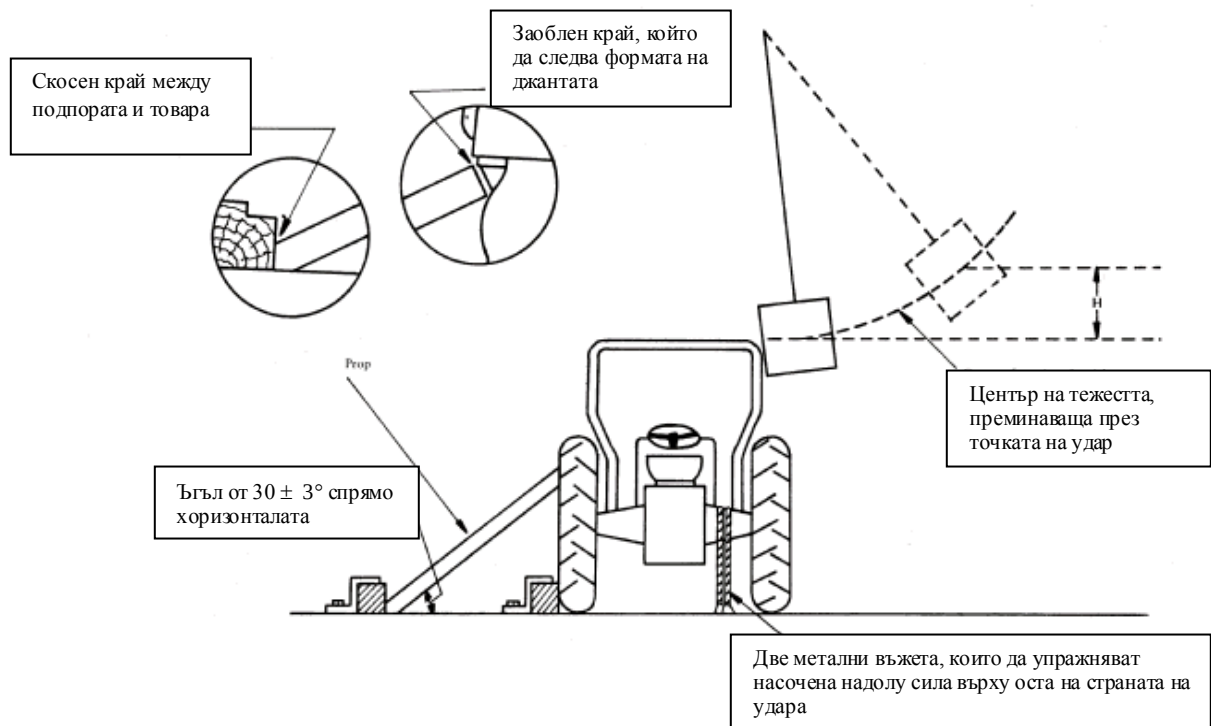
Показаната конфигурация на защитното устройство има единствено илюстративна стойност и отразява приблизителното съотношение между размерите. Конфигурацията не отразява проектните изисквания.

Фигура 6
Удар в предната част

Забележка:

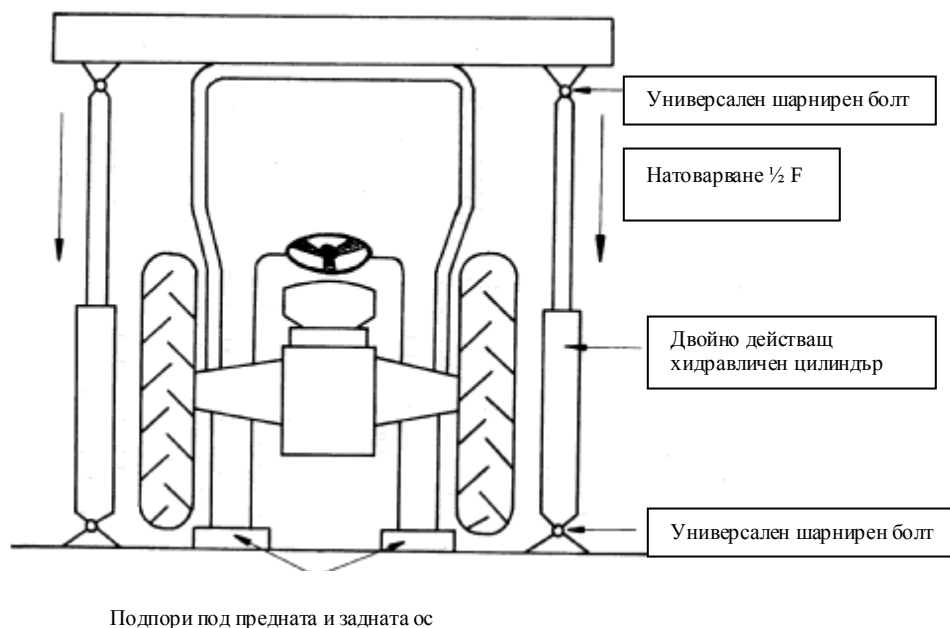
Показаната конфигурация на защитното устройство има единствено илюстративна стойност и отразява приблизителното съотношение между размерите. Конфигурацията не отразява проектните изисквания.

Фигура 7
Удар от страни

Забележка:

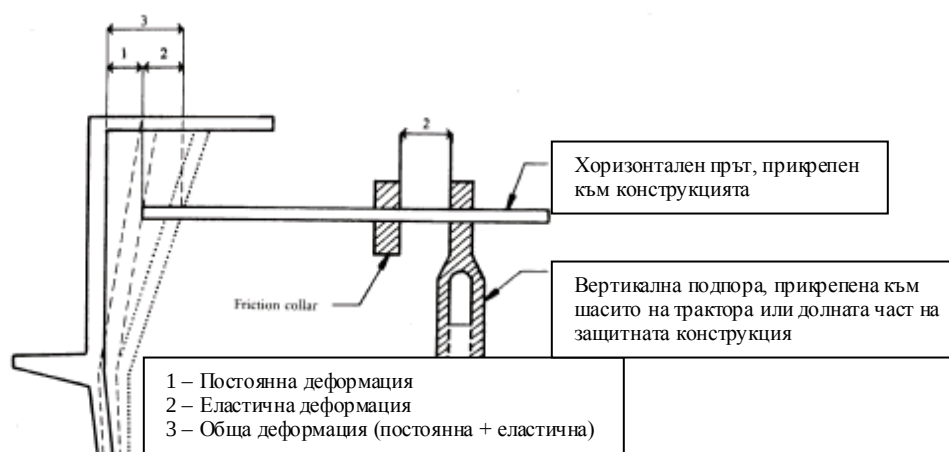
Показаната конфигурация на защитното устройство има единствено илюстративна стойност и отразява приблизителното съотношение между размерите. Конфигурацията не отразява проектните изисквания.

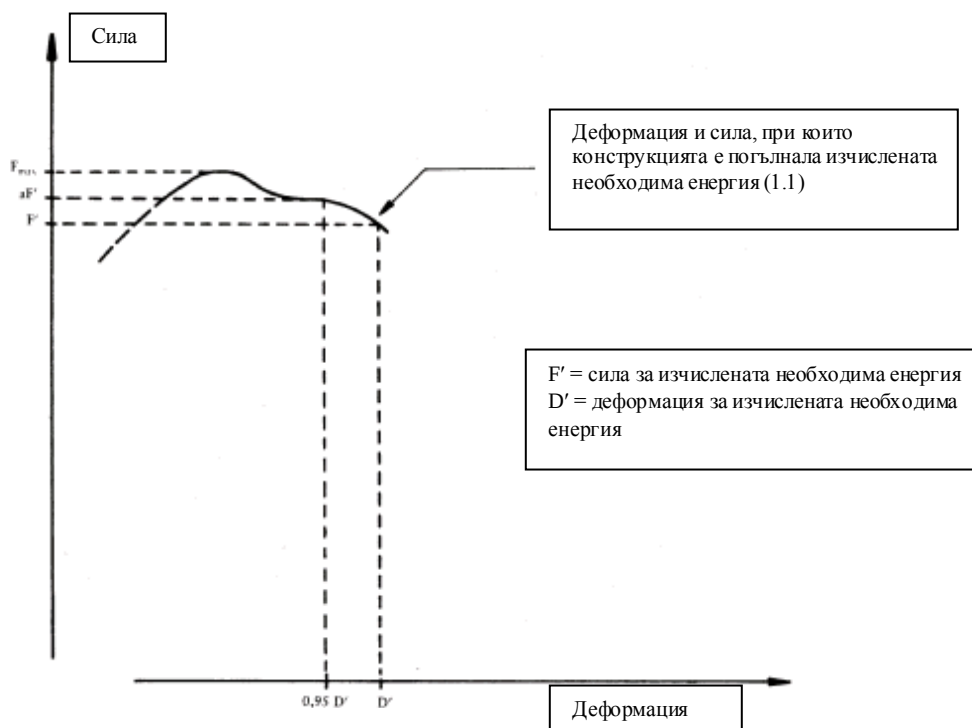
Фигура 8
Изпитване на смачкване

Забележка:

Показаната конфигурация на защитното устройство има единствено илюстративна стойност и отразява приблизителното съотношение между размерите. Конфигурацията не отразява проектните изисквания.

Фигура 9
Пример за уред за измерване на еластична деформация

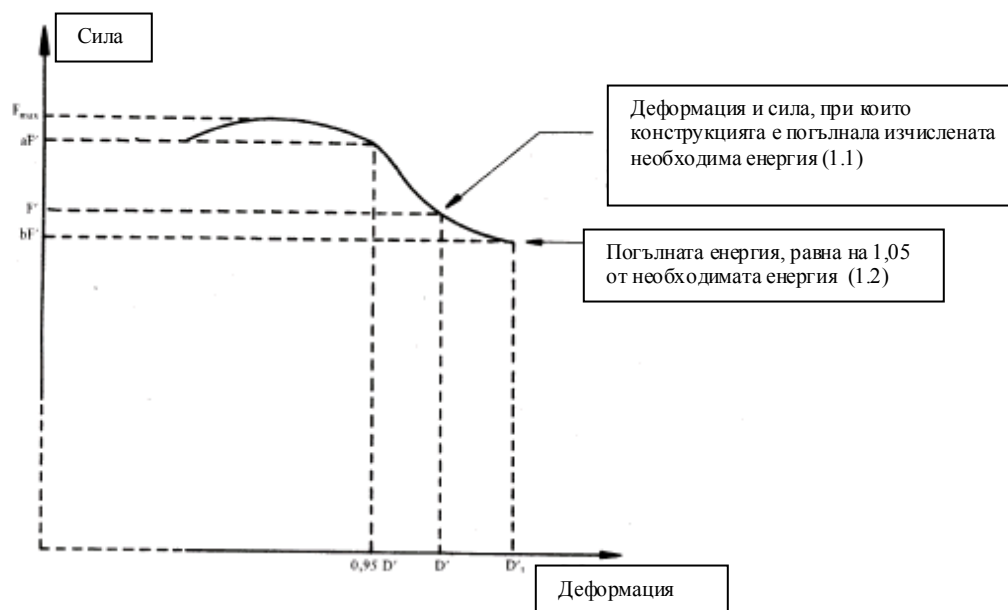

1. Еталонна сила aF' , съответстваща на $0,95 D'$.

1.1. Не е необходимо изпитване с претоварване, тъй като $aF' < 1,03 F'$.

Фигура 10а

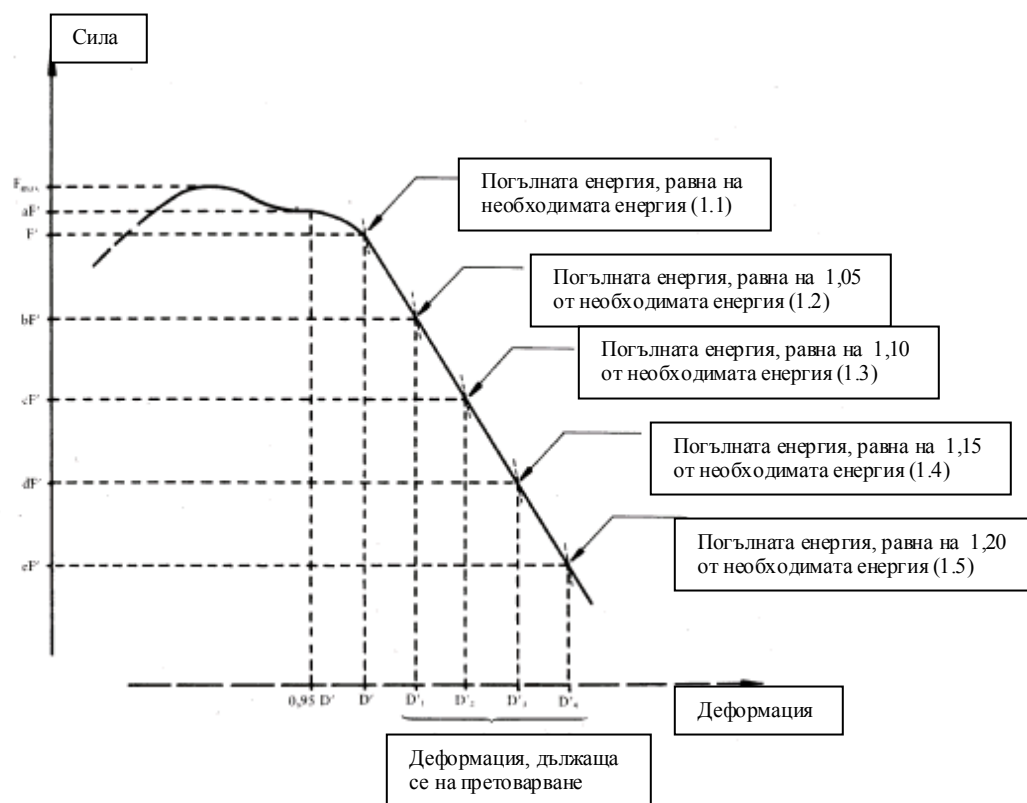
Крива на съотношението между силата и деформацията
 Не е необходимо изпитване с претоварване

1. Еталонна сила aF' , съответстваща на $0,95 D'$.
- 1.1. Необходимо е изпитване с претоварване, тъй като $aF' > 1,03 F'$.
- 1.2. Изпитването с претоварване е удовлетворително, тъй като $bF' > 0,97 F'$ и $bF' > 0,8 F_{\max}$.

Фигура 106

Крива на съотношението между силата и деформацията
Необходимо е изпитване с претоварване

1. Еталонна сила aF' , съответстваща на $0,95 D'$.
- 1.1. Необходимо е изпитване с претоварване, тъй като $aF' > 1,03 F'$.
- 1.2. Изпитването с претоварване трябва да продължи, тъй като $bF' < 0,97 F'$.
- 1.3. Изпитването с претоварване трябва да продължи, тъй като $cF' < 0,97 bF'$.
- 1.4. Изпитването с претоварване трябва да продължи, тъй като $dF' < 0,97 cF'$.
- 1.5. Изпитването с претоварване е удовлетворително, тъй като $eF' > 0,8 F_{\max}$.

Фигура 10в

Крива на сила/деформация

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ОБРАЗЕЦ

Доклад за изпитвания за типово одобрение на ЕИО за компонент на защитна конструкция (задно монтирана арка, рама или кабина) по отношение на нейната якост и якостта на закрепването ѝ към трактора

Данни за изпитвателната лаборатория

Защитна конструкция	
Марка и тип	
Трактор	
Марка	
Тип и търговско описание	
Метод на изпитване	Динамичен/статичен ¹

Типово одобрение на ЕИО за компонент №

1. Търговска марка или наименование и тип на защитната конструкция:

2. Име и адрес на производителя на трактора или защитната конструкция:

3. По целесъобразност, име и адрес на упълномощения представител на производителя на трактора или защитната конструкция:

4. Спецификации на трактора, върху който са проведени изпитванията

4.1. Търговска марка или наименование:

4.2. Тип и търговско описание:

4.3. Сериен номер:

4.4. Маса на трактора без баластра, с монтирана защитна конструкция, без водач: кг

4.5. Междоусие/инерционен момент ¹: мм/кгм²

4.6. Размер на гумите: предни:

задни:

5. Разширяване на обхвата на типово одобрение на ЕИО и за други типове трактори

5.1. Търговска марка или наименование:

5.2. Тип и търговско описание:

5.3. Маса на трактора без баластра, с монтирана защитна конструкция, без водач: КГ

5.4. Междуосие/инерционен момент ¹:
 мм/кгм ^{2 1}

5.5. Размер на гумите: предни:

¹ Ненужното се зачерква.

задни:

6. Спецификации на защитната конструкция

6.1. Общ чертеж на разположението на защитната конструкция и нейното закрепване към трактора.

6.2. Снимки отстрани и отзад, на които са показани монтажните детайли.

6.3. Кратко описание на защитната конструкция, включително типа на конструкцията, данни за монтажа върху трактора, данни за обшивката и начините за достъп и евакуация, данни за вътрешната облицовка и приспособленията за предотвратяване на многократно търкаляне и данни за отоплението и вентилацията.

6.4. Размери

6.4.1. Височина на елементите на покрива над еталонната точка на седалката: мм

6.4.2. Височина на елементите на покрива над платформата на трактора за краката: мм

6.4.3. Вътрешна ширина на защитната конструкция на 900 мм над еталонната точка на седалката: мм

6.4.4. Вътрешна ширина на защитната конструкция в точка над седалката на височината на средата на волана за управление: мм

6.4.5. Разстояние между центъра на волана за управление и дясната страна на защитната конструкция срещу преобръщане: мм

6.4.6. Разстояние между центъра на волана за управление и лявата страна на защитната конструкция срещу преобръщане: мм

6.4.7. Минимално разстояние между периферията на волана за управление и защитната конструкция срещу преобръщане: мм

6.4.8. Ширина на отворите за вратите:
в горната част: мм

в средата: мм

в долната част: мм

6.4.9. Височина на отворите за вратите:
над платформата за краката: мм

над най-високото стъпало: мм

над най-ниското стъпало: мм

6.4.10. Обща височина на трактора с монтирана защитна конструкция: мм

6.4.11. Обща ширина на защитната конструкция: мм

6.4.12. Хоризонтално разстояние между задната част на защитната конструкция и задната част на седалката на височина 900 мм над еталонната точка на седалката: мм

6.5. Данни за и качество на използваните материали, използвани стандарти:

Основна рама: (материал и размери)

Монтажни елементи: (материал и размери)

Обшивка: (материал и размери)

Покрив: (материал и размери)

Вътрешна облицовка: (материал и размери)
Скрепителни и монтажни болтове: (качество и размери)

7. Резултати от изпитванията

7.1. Изпитвания на удар¹/натоварване и смачкване

Проведени са изпитвания на удар/натоварване¹ вляво/вдясно¹ отзад и вдясно/вляво¹ отпред, и вдясно/вляво¹ отстрани. Използваната еталонна маса за изчисляване на енергията на удара/натоварването¹ и силите на смачкване беше

..... кг

Изпитвателните изисквания относно счупвания или пукнатини, максимална моментна деформация и защитена зона бяха/не бяха¹ напълно удовлетворени.

7.2. Измерена деформация след изпитванията

Постоянна деформация:

отзад: отляво: мм

отдясно: мм

отпред: отляво: мм

отдясно: мм

отстрани странично:

отпред: мм

отзад: мм

отгоре надолу:

отпред: мм

отзад: мм

Разлика между максималната моментна и остатъчна деформация по време на изпитването на удар отстрани: мм

8. Номер на протокола:

9. Дата на издаване на протокола:

10. Подпис:

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ЗНАЦИ

Знакът за типово одобрение на ЕИО за компонент се състои от:

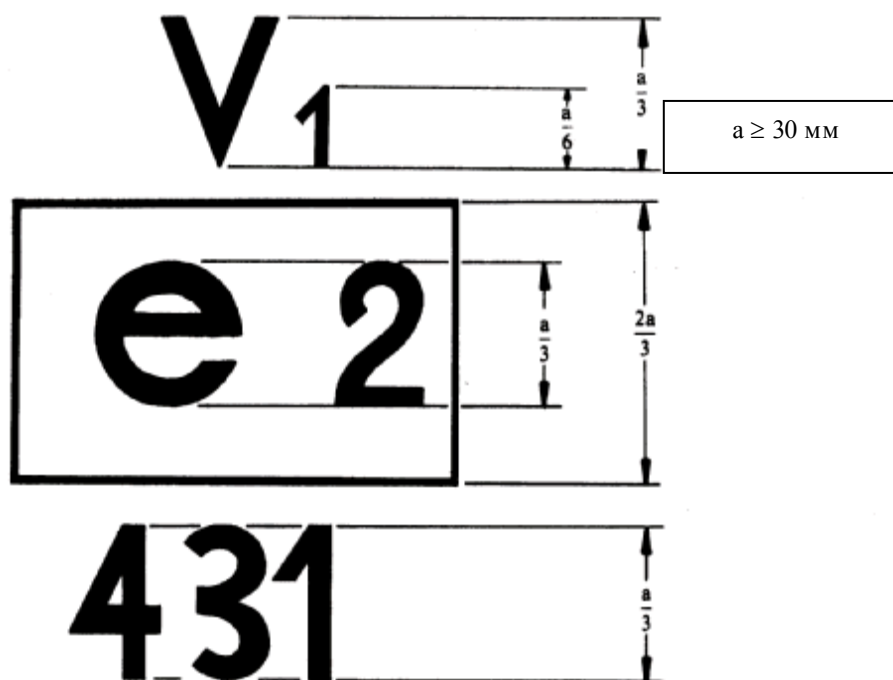
- правоъгълник, в който се вписва малка буква „е”, последвана от идентификационната(ите) буква(и) или цифра на държавата-членка, която е издала типовото одобрение за компонент:

1	за Германия
2	за Франция
3	за Италия
4	за Нидерландия
6	за Белгия
9	за Испания
11	за Обединеното кралство
13	за Люксембург
18	за Дания
IRL	за Ирландия
EL	за Гърция
P	за Португалия

- номера на типовото одобрение на ЕИО за компонент, който е еднакъв с номера на сертификата за типово одобрение на ЕИО за компонент, издаден по отношение на якостта на типа на защитната конструкция и нейното закрепване към трактора, поместен под и в близост до правоъгълника,

- буквите V или SV, в зависимост от това дали е било проведено динамично (V) или статично (SV) изпитване, последвани от цифрата 1, която указва, че става дума за защитна конструкция по смисъла на настоящата директива.

Пример за знак за типово одобрение на ЕИО за компонент

Показаната по-горе защитна конструкция, върху която е нанесен знакът за типово одобрение на ЕИО за компонент, е конструкция от прътов тип с две предно разположени колони, която е била подложена на динамично изпитване, предназначена е за трактор с малка колея (V1) и е получила типово одобрение на ЕИО за компонент във Франция (e2) под номер 431.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ОБРАЗЕЦ НА СЕРТИФИКАТА ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ НА ЕИО ЗА КОМПОНЕНТ

Наименование на компетентния орган

Уведомление за издаване, отказ за издаване, отнемане или разширяването на обхвата на типово одобрение на ЕИО за компонент по отношение на якостта на защитна конструкция (задно разположена арка, рама или кабина) и якостта на нейното закрепване към трактора

Типово одобрение на ЕИО за компонент №:
..... (разширяване на обхвата) ¹

1. Търговско наименование или марка и тип на защитната конструкция:

2. Наименование и адрес на производителя на защитната конструкция:

3. По целесъобразност, име и адрес на упълномощения представител на производителя на защитната конструкция:

4. Търговска марка или наименование, тип и търговско описание на трактора, за който е предназначена защитната конструкция:

5. Разширение на обхвата на типово одобрение на ЕИО за компонент за следния(те) тип(ове) трактор(и) и, по целесъобразност, търговски описания:

5.1. Масата на трактора без товар, както е описано в точка 1.4 от приложение II, надхвърля/не надхвърля ² с повече от 5 % еталонната маса, която е използвана за изпитването.

5.2. Начинът за закрепване и точките на закрепване са/не са ² идентични.

5.3. Всички компоненти, които могат да служат като опори за защитната конструкция са/не са ² идентични.

¹ По целесъобразност се посочва, дали това е първото и т.н. разширяване на обхвата на първоначалното типово одобрение на ЕИО за компонент.

² Ненужното се зачерква.

6. Дата на подаване на заявлението за типово одобрение на ЕИО за компонент: ..
.....
7. Изпитвателна лаборатория:
.....
8. Дата на издаване и номер на издадения от изпитвателната лаборатория протокол:
.....
9. Дата на издаване/отказ за издаване/отнемане на типовото одобрение на ЕИО за компонент²:
.....
10. Дата на издаване/отказ за издаване/отнемане на разширението на типовото одобрение на ЕИО за компонент²:
.....
11. Място:
.....
12. Дата:
.....
13. Към настоящия сертификат се прилагат следните документи, обозначени с показания по-горе номер на типово одобрение на ЕИО за компонент (например, протокола на изпитвателната лаборатория). Тези документи трябва да се изпратят до компетентните органи на останалите държави-членки, ако същите поискат това
.....
14. Забележки, ако има такива:
.....
15. Подпис:
.....

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

УСЛОВИЯ ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ НА ЕИО

1. Заявлението за типово одобрение на ЕИО за трактор по отношение на якостта на защитната конструкция и якостта на нейното закрепване към трактора се подава от производителя на трактора или неговия упълномощен представител.
2. На техническата служба, която отговаря за провеждане на изпитванията за типово одобрение се предоставя трактор, който е представителен за подлежащия на одобрение тип трактори, на който са монтирани надлежно одобрената защитна конструкция и нейното закрепване.
3. Техническата служба, която отговаря за провеждане на изпитванията за типовото одобрение проверява, дали одобреният тип защитна конструкция е предназначен за монтиране на типа трактори, за който е заявено типово одобрение. По-специално, техническата служба трябва да удостовери, дали е издадено типово одобрение за компонент за закрепването на защитната конструкция.
4. Притежателят на типовото одобрение на ЕИО може да поиска разширяване на неговия обхват с включване на други типове защитни конструкции.
5. Компетентните органи разрешават въпросното разширяване на обхвата на типовото одобрение при следните условия:
 - 5.1. Новият тип защитна конструкция и нейното закрепване към трактора трябва да са получили типово одобрение на ЕИО за компонент.
 - 5.2. Новият тип защитна конструкция трябва да бъде проектиран с оглед на нейното монтиране на типа трактори, за който е заявено разширяване на обхвата на типовото одобрение на ЕИО.
 - 5.3. Закрепването на защитната конструкция към трактора трябва да съответства на типа, който е бил подложен на изпитване при издаване на типовото одобрение на ЕИО за компонент.
6. Към сертификат за типово одобрение на ЕИО се прилага сертификат, чийто образец е показан в приложение X, за всяко издадено или отказано типово одобрение или всяко разширяване на обхвата на типово одобрение.
7. Ако заявлението за типово одобрение на ЕИО за тип трактори е подадено едновременно със заявлението за типово одобрение на ЕИО за компонент за тип защитна конструкция, предназначен за монтиране на типа трактори, за който е заявено типовото одобрение, не се извършват посочените в точки 2 и 3 проверки.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

ОБРАЗЕЦ

Наименование на компетентния орган

**ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ СЕРТИФИКАТА ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ НА
ЕИО ЗА ТИП ТРАКТОРИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЯКОСТТА НА
ЗАЩИТНИТЕ КОНСТРУКЦИИ (ЗАДНО РАЗПОЛОЖЕНА АРКА, РАМА
ИЛИ КАБИНА) И ЯКОСТТА НА ТЯХНОТО ЗАКРЕПВАНЕ КЪМ
ТРАКТОРИТЕ**

(Член 4, параграф 2 и член 10 от Директива 74/150/ЕИО на Съвета от 4 март 1974 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно типовото одобрение на колесни трактори за селско или горско стопанство)

Типово одобрение на ЕИО №:.....
..... (разширяване на обхвата)¹

1. Търговско наименование или марка на трактора:

.....

2. Тип и търговско описание на трактора:

.....

3. Наименование и адрес на производителя на трактора:

.....

4. По целесъобразност, име и адрес на упълномощения представител на производителя:

.....

5. Търговско наименование или марка и тип на защитната конструкция:

.....

¹ По целесъобразност се посочва, дали това е първото и т.н. разширяване на обхвата на първоначалното типово одобрение на ЕИО.

6. Разширение на типовото одобрение на ЕИО за следния(ите) тип(ове)

защитни конструкции:

.....

7. Дата, на която тракторът е бил представен за типово одобрение на ЕИО:

.....

8. Техническа служба, отговаряща за контрола на съответствието с типовото одобрение на ЕИО:

.....

9. Дата на издаване на протокола от посочената техническа служба:

.....

10. Номер на издадения от посочената техническа служба протокол:

.....

11. Издава се/отказва се издаване ² на типово одобрение на ЕИО по отношение на якостта на защитните конструкции и якостта на тяхното закрепване към трактора.

12. Издава се/отказва се издаване ² на разширение на обхвата на типово одобрение на ЕИО по отношение на якостта на защитните конструкции и якостта на тяхното закрепване към трактора.

13. Място:

14. Дата:

15. Подпис:

² Ненужното се зачерква.